رساله وهابیه

سید محمد عاشق

والترزيق والانشاء والابداع والصنع وغير ذلك من صفات الفعل

لم يزل ولا يزال بصفاته واسمائه لم يحدث له صفة ولا اسم لم يزل

ولا يزال عالما بعلمه والعلم صفة في الازل وخالقا بتخليقه والتخليق

صفة في الازل وفاعلا بفعله والفعل صفة في الازل والفاعل هو الله

سبحانه وتعالى والفعل صفة في الازل والمفعول مخلوق وفعل الله

تعالى غير مخلوق وصفاته في الازل غير محدثة ولا مخلوقة ومن

قال انها مخلوقة او محدثة او وقف فيها او شك فيهما فهو كافر بالله

تعالى والقرآن كلام الله تعالى في المصاحف مكتوب وفي القلوب

محفوظ وعلى الالسن مقروء وعلى النبي صلى الله تعالى مُنَزَّلٌ ولفظنا

بالقرآن مخلوق وكتابتنا له مخلوقة والقرآن غير مخلوق وما ذكره

الله تعالى في القرآن حكاية عن موسى وغيره من الانبياء وعن

فرعون وابليس فان ذلك كله كلام الله تعالى اخبارًا عنهم

وكلام الله تعالى غير مخلوق وكلام موسى وغيره من المخلوقين

بسم الله الرحمن الرحيم

قال ابو حنيفة رحمة الله تعالى عليه اصل التوحيد وما يصح الاعتقاد
عليه يجب ان يقول امنت بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم
الاخر والقدر خيره وشره من الله تعالى والبعث بعد الموت والميزان
والجنة والنار حق كله والله تعالى واحد لا من طريق العدد ولكن من
طريق انه لا شريك له لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد ولا
يشبهه شيء من الاشياء من خلقه لا يشبه شيئا من خلقه لم يزل
ولا يزال باسمائه وصفاته الذاتية والفعلية اما الذاتية فالحيوة
والقدرة والعلم والكلام والسمع والبصر والارادة واما الفعلية فالتخليق

والترزيق

اهل القدر ولا اعتزال ولكن يدل صفت بلاكيف وغضبه ورضايه

صفتان من صفات الله تعالى بلاكيف خلق الله تعالى الاشياء

لا من شيء وكان الله تعالى عالما في الازل بالاشياء قبل كونها

فهو الذي قدر الاشياء وقضاها ولا يكون في الدنيا ولا في الاخرة

شيء الا بمشيته وعلمه وقضائه وقدره وكتبه في اللوح المحفوظ

ولكن كتبه بالوصف لا بالحكم والقضاء والقدر والمشية صفات

في الازل بلاكيف يعلم الله تعالى المعدوم في حال عدمه معدوما

ويعلم انه كيف يكون اذا اوجده ويعلم الله تعالى الموجود في

حال وجوده موجودا ويعلم انه كيف يكون فناؤه ويعلم الله تعالى

القايم في حال قيامه قايما فاذا قعد فقد علمه قاعدا في

قعوده من غير ان يتغير علمه وصفته او يحدث له علم

ولكن التغير والاختلاف يحدث عند المخلوقين خلق الله

تعالى الخلق سليما من الكفر والايمان ثم خاطبهم وامرهم

مخلوق والقرآن كلام الله تعالى لا كلامهم وسمع موسى كلام الله تعالى
كلام الله تعالى كما في قوله تعالى وكلم الله موسى تكليما وقد كان
الله تعالى متكلما ولم يكن كلم موسى وقد كان الله تعالى خالقا في
الازل ولم يخلق الخلق فلما كلم الله تعالى موسى كلمه بكلامه الذي
هو له صفة في الازل وصفاته كلها في الازل بخلاف صفات
المخلوقين يعلم لا كعلمنا ويقدر لا كقدرتنا ويرى لا كرؤيتنا
ويتكلم لا ككلامنا ويسمع لا كسمعنا ونحن نتكلم بالالات والحروف
والله تعالى يتكلم بلا الات والحروف والالات والحروف مخلوقة
وكلام الله تعالى غير مخلوق وهو شيء لا كالاشياء ومعنى الشيء اثباته
بلا جسم ولا جوهر ولا عرض له ولا حد له ولا ضد له ولا ند له
ولا مثل له وله يد ووجه ونفس كما ذكره الله تعالى في القران
ان من ذكر الوجه واليد والنفس فهو له صفات بلا كيف ولا يقال
ان يده قدرته او نعمته لان فيه ابطال الصفة وهو قول

اهل القدر

واجبة بامر الله تعالى بمحبته وبرضائه وعلمه ومشيته وقضائه

وتقديره والمعاصي كلها بعلمه وقضائه وتقديره ومشيته لا

لا بمحبته ولا برضائه ولا بامره والانبيا كلهم منزهون عن الصغاير

والكباير والكفر والقبايح وقد كانت منهم زلات وخطايات ومحمد صلى الله

تعالى عليه وسلم حبيبه ورسوله ونبيه وصفيه ونقيه ولم

يعبد الصنم ولم يشرك بالله تعالى طرفة العين قط ولم يرتكب

صغيرة ولا كبيرة افضل الناس بعد رسول صلى الله عليه وسلم

ابو بكر صديق ثم عمر بن الخطاب الفاروق ثم عثمان بن عفان

ذي النورين ثم علي ابن ابي طالب رضوان الله تعالى عنهم اجمعين

عابدين على الحق ومع الحق نتولاهم جميعا ولا نذكر احدا من

اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم الا بخير ولا نكفر مسلما بذنب

من الذنوب وان كانت كبيرة اذا لم يستحلها ولا نزيل عنه اسم

الايمان ونسميه مومنا حقيقة ويجوز ان يكون مومنا فاسقا

ونهاهم فكفر من كفر بفعله وانكاره وجحوده بخذلان الله تعالى
اياه وامن من امن بفعله واقراره وتصديقه بتوفيق الله تعالى
اياه ونصرته له اخرج ذرية ادم عليه السلام من صلبه فجعلهم عقلا
فخاطبهم وامرهم بالايمان ونهاهم عن الكفر فاقروا له بالربوبية
فكان ذلك منهم ايمانا فهم يولدون على تلك الفطرة ومن كفر
بعد ذلك فقد بدل وغير ومن امن وصدق فقد ثبت
عليه وداوم ولم يجبر احدا من خلقه على الكفر ولا على الايمان ولا
خلقهم مومنا ولا كافرا لكن خلقهم اشخاصا والايمان و
الكفر فعل العباد ويعلم الله تعالى من يكفر في حال كفره كافرا
واذا امن بعد ذلك علمه مومنا في حال ايمانه واحبه
من غير ان يتغير علمه وصفته وجميع افعال العباد من
الحركة والسكون كسبهم على الحقيقة والله تعالى خالقها وهي
كلها بمشيته وعلمه وقضائه وقدرته والطاعة كلها كانت

واجبة

قضا حاجاتهم وذلك لان الله تعالى يقضي حاجات اعدائه

استدراجا لهم وعقوبة لهم ويغترون به ويزدادون طغيانا و

كفرا وذلك كله جائز وكان الله خالقا قبل ان يخلق الخلق ورازقا

قبل ان يرزق والله تعالى يرى في الاخرة يراه المؤمنون وهم في

الجنة باعين رءوسهم بلا تشبيه ولا كيف ولا يكون بينه وبين

خلقه مسافة حين يرونه والايمان هو الاقرار والتصديق

وايمان اهل السماء والارض لا يزيد ولا ينقص والمؤمنون مستوون

في الايمان والتوحيد والتصديق متفاضلون في الاعمال

والاسلام هو التسليم والانقياد لاوامر الله تعالى فمن طريق اللغة

بين الايمان والاسلام تفرقة ولا يكون الايمان بلا اسلام ولا

اسلام بلا ايمان وهما كالظهر مع البطن والدين هو اسم واقع

على الايمان والاسلام والشرائع كلها نعرف الله تعالى حق معرفته

كما وصف نفسه في الكتاب بجميع صفاته وليس يقدر احد ان يعبد الله

غير كافر والمسح على الخفين سنة والتراويح في الليالي شهر رمضان سنة

والصلاة خلف كل بر وفاجر من المومنين جايزه ولا نقول ان المومنين

لا يضره الذنوب وانه لا يدخل النار ولا نقول انه يخلد فيها وان كان فاسقا

بعد ان يخرج من الدنيا مومنا ولا نقول ان حسناتنا مقبولة وسياتنا

مغفورة كقول المرجية ولكن نقول من عمل حسنة بجميع شرايطها

خالية عن عيوب المفسدة ولم يبطلها حتى يخرج من الدنيا فان الله

لا يضيعها بل يقبلها منه ويثيبه عليها وما كان من السيات

دون الشرك والكفر ولم يتب منها صاحبها حتى مات مومنا فانه

في مشيت الله تعالى ان شاء عذبه وان شاء عفى عنه ولم يعذبه

بالنار ابدا والرياء اذا وقع في كل عمل من الاعمال فانه يبطله

اجره وكذلك والايات للانبياء والكرامات للاولياء واما التي

تكون لاعدائه مثل فرعون وابليس والدجال فما روي في الاخبار

انه كان ولهم لا نسميها ايات ولا كرامات ولكن نسميها ايات

قضا

منه وهو عند الله وكذا عفو بذ المخذول على المعصية ويجوز ان نقول ان

الشيطان لا يسلب الايمان من العبد المومن قهرًا وجبرًا ولكن نقول العبد يدع

الايمان فحينئذ يسلب منه الشيطان وسوال منكر ونكير حق كاين في القبر

واعادة الروح الى الجسد في القبر حق وضغطة القبر وعذابه حق كاين كلهم

لبعض عصاة المومنين [illegible] ذكره العلماء بالفارسية من صفات الله

عز اسمه فجايز القول به سوى اليد والوجه والعين وغير ذلك بالفارسية و

[illegible] يرى [illegible] بلا تشبيه ولا كيف وليس قرب الله تعالى ولا البعد

من طريق طول المسافة وقصرها ولكن على معنى الكرامة والهوان والمطيع قريب منه

بلا كيف والعاصي بعيد منه بلا كيف والقرب والبعد والاقبال يقع على المناجي

وكذلك جواره في الجنة والوقوف بين يديه بلا كيف والقرآن منزل على

رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو في المصاحف مكتوب وايات القرآن في

معنى الكلام كلها مستوية في الفضيلة والعظمة الا ان لبعضها فضيلة

المذكور مثل اية الكرسي لان المذكور فيها جلال الله تعالى وعظمته و صفاته

تعالى خلق عباده كما هو اهل له ولكن يعبدونه بامره كما امرهم ويستوي
المومنون كلهم في المعرفة واليقين والتوكل والمحبة والرضا والخوف
والرجا والايمان في ذلك ويتفاوتون فيما دون الايمان في ذلك كله
والله تعالى متفضل على عباده عادل قد يعطي من الثواب اضعاف ما يستوجبه
العبد تفضلا منه وقد يعاقب على الذنب عدلا منه وقد يعفو فضلا منه
وشفاعة الانبياء عليهم الصلوة والسلام حق وشفاعة النبي عليه السلام وعلى اله
واصحابه واتباعه اجمعين للمومنين المذنبين ولاهل الكباير منهم المستوجبين
العقاب حق ثابت ووزن الاعمال بالميزان حق يوم القيمة وحوض النبي صلى الله تعالى
عليه وسلم حق والقصاص فيما بين الخصوم بالحسنات يوم القيمة حق وان
لم يكن لهم الحسنات فطرح السيات عليهم حق جايز والجنة والنار مخلوقتان
اليوم لا تفنيان ابدا ولا يموت الحور العين ابدا ولا يفنى عقاب الله تعالى
ولا ثوابه سرمدا والله تعالى يهدي من يشاء فضلا منه ويضل من يشاء
عدلا منه واضلاله خذلانه وتفسير الخذلان ان لا يوفق العبد على ما يرضاه

عنه

فاجتمعت فيها فضيلتان فضيلة الذكر وخبث مثل قصة الكفار وليس
للمذكور فيها فضل وهم الكفار وكذلك الاسماء والصفات كلها مستوية
في العظمة والفضل ولا تفاوت بينهما ووالدا رسول الله صلى الله عليه وسلم
ماتا على الكفر وابو طالب عمه مات كافرًا وقاسم وطاهر وابراهيم كانوا بني
رسول الله صلى الله عليه وسلم وفاطمة ورقية وزينب وام كلثوم كن جميعًا
بنات رسول الله صلى الله عليه وسلم واذا اشكل على الانسان شيء من
دقائق علم التوحيد فانه ينبغي ان يعتقد في الحال ما هو الصواب
عند الله تعالى الى ان يجد عالمًا فيسأله ولا يسعه تأخير الطلب ولا يعذر
بالوقوف فيه ويكفر ان وقف وخبر المعراج حق ومن رده فهو مبتدع
ضال وخروج الدجال ويأجوج ومأجوج وطلوع الشمس من مغربها
ونزول عيسى على نبينا عليه الصلوة والسلام من السماء وسائر
علامات القيمة على ما وردت به الاخبار الصحيحة حق
كائن والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم تمت تمام شد

سر جانی و مقالات برهانی یعنی چون زبده عرفا ذات و صفات
حضرت خالق لیث و لیله حاصل العمر نور الاعیان فرزند جگر بند خلاصه خاندان
مصطفوی سلاله دودمان مرتضوی سید محمد خان میر موصوف الصفات دلپذیر
چنانکه بتاریخ شاه میر یافته و میر از صحرا ام تولیت غیب رفیع الدرجات الکرمانی
بولایت ابنیة شهود جامع الحسنات قدم رنجه آورده بود همچنان بتاریخ های شاه میر
شاه میر از رنج دار الفنا المحمولة بهای جنة دار البقا از شمشیر اقارب
العفوس عقارب النفوس شربت رحمت شهادت کبری چشیده رحلت
فرموده و بعد از آن هر دو عمر زمان از مرحمت حق پیوسته برای سپردن این امانة
امانة الرفیع المکانة و نمودن صورت حاصله روحیة علوی در جنة منتظر بسیدنا
یکی از ضدا و نران نصیب چه از مریدان و طالبان فرد وحید از سوای اینها بودم
الا آخر الامر چون نیر اعظم لیاقت این مبروم را دیدم که در مطلع طالع سعید ساجده
اهلیه صالحه کوکب برج حقیقت و عصمت ستاره سماء عفت و عصمت
فاطمه بیگم بنت میر محمد مومن علیه الرحمه نبیره زادی حضرت میر صالح کشفی

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی نور قلوب العارفین الواصلین بنور الهدایة الامانیة والصلوة
علی محمد رسوله تاج النبوة والولایة وعلی اوصیاء آله کل احد منهم شمس الامامة وعلی
خلفائه کل واحد منهم سراج الخلافة اما بعد میگوید فقیر حقیر خادم صغیر و کبیر فقراء ارباب الله
رب العالم سید محمد عاشق مخاطب بخطاب عالم سجاده قدوة العارفین نوبة وابنه
ذات سبحانی حضرت شاه دولت محمد غوث ثانی قدس الله اسراره الحنانی
وافاض علینا برکاته الروحانی این رساله ایست در بیان سر و امانة بلند حضرت ربانی
و در ترقیم وصایا مبینه حقایق و اسامی مراتب وجود رحمانی نامیده شده از زبان
هاتف غیبی باسم رساله الامانی مقدمه در بیان وجه سر و امانة سبحانی بفتوحات

سبحانی

ولا عین صفت علم و ارادت و قدرت و بصر و سمع و کلام است باید که این مرتبه را
ناسوت و حضرت هویت وجود گویند ما درین مرتبه بجز ذات سید عالم محمد الرسول الله
صلی الله علیه وسلم و بجز محمدیان هیچکس نرسیده وصیت بدانکه استتار که بالفعل ثابت است
درین مرتبه مسمی بمرتبه جلال است منور بنور اسود بر مطلب ستوریه که ترا پیش اید
یا وقت رفتن در حضور هویت نوریه سوادیه استتار یا وقت برامدن ازان حضور
از خطره ستور و عدم ان مطلب محظور نمائی البته در عدم رد و فا عرف القدر
وصیت دوم پس ان هستی را بصفت حیات و علم بصورت لا غیر و بصفات
ارادت و قدرت و بصر و سمع و کلام بصورت لا عین چندان تصور باید نمود که
صفت حیات و علم هویت اظهاریت بالفعل و هویت استتاریت بالقوه
صورة نماید و هستی نسبت بانیه احدیة الذات باید که این مرتبه را باهوت
و حضرت انیه احدیت وجود گویند وصیت بدانکه اظهار که بالفعل ثابت است
درین مرتبه مسمی بمرتبه جمال است منور بنور ابیض بر مطلب ظهوریه که ترا پیش اید
یا وقت درامدن در حضور هویت بیضاییه اظهاریه یا وقت برامدن ازان حضور

قدس الله سره که من او را چون علی بودم و او مرا چون فاطمه تابان درخشان بهشت چنانچه
از ارشاد مرشدی مولائی صاحب مقام حقیقة الیقین با مشاهدات انوار
جمیع مراتب علویه و سفلیه دیده حاصل و جان آن عقیده از روی علم الیقین و عین
الیقین و حق الیقین روشن و با اقتضای تربیت سی و پنج ساله این درویش هم خویش
بنور خاصیت هر مرتبه منور بود بنا بر علی هذا آن نعمت امانه را که عبارت از اصل
و خلاصه معرفت است یعنی کلمه لا اله الا الله بدست هم کیش و همکیش آن سیده تسلیم کردم
همچنان آن ساجده آن نعمت را در قاب کوش گرفت و بر پوشش هوش مستور ساخت
و اجازت دادم که همه مسایل که آنچه حقیقت معتقد است همه را آن از طبعات کتب بیان
بیداده باشید فصل و در ترقیم وصایا با حضرت وجوب وصیت اول نوبت
هست معتقده خود را بعد از جمله صفات ذاتیه و ظهور به ذات
الا صفت حیات که مخصوصه است بود و خاصیت یعنی استتار جمله صفات
ظهور به ذات بالفعل و اظهار جمله صفات ظهور به ذات بالقوه چندان که ما شاء الله
باید نمود که نسبت بهوته هست بحیثیة بلا قید الطلاق مرتبه الاخیر صفت حیات

والاعلی

مع مراتب [illegible] که جلالیه [illegible] مشترک اند از [illegible] حیات و علم

و [illegible] لاغیر [illegible] و کلام [illegible] لا [illegible]

[illegible] صفات [illegible] و صفات [illegible]

جلالیه [illegible]

[illegible] خاصیات [illegible]

[illegible] صفات [illegible]

لا [illegible]

خاصیات [illegible] و [illegible]

و [illegible] لاغیر [illegible]

[illegible] صفت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] صفات [illegible] علم [illegible]

اگر حضرت ظهور و وجدان مطلب محظور کنی البته بوجود آید فاعرف القدر نکته
در تعریف جلال و جمال رباعی بالاتر سپهر و کوهر دو راند که از پرتو شان هر دو عالم و
آدم منور اند هستند و نیستند پنهانند و آشکاره چون ذات ذو الجلال نه جسم
نه جوهر اند بیت در رتبه جلباب عشق مست دو ساقی گفته اند مست نگردی
بعین عین بلا گفته اند و صفت سوم پس آن هستی را که مستعد هویته ساتره واینه
ظاهره جمیع مظاهر ظهوریه هست بصفت حیات و علم و ارادت بصورت لا غیر
و بصفات قدرت و بصر و سمع و کلام بصورت لا عین چندان متصف باید نمود
که صفت علم و ارادت هویته مشترکه بالفعل بین المستور و الظهور صورت نماید
و هستی نسبت با نیته مرتبه وحدت پیدا کند این نیته را عظموت و حقیقت
محمدی و حضرت مرکو یند ای عقیقه هویة مشترکه هست که مراتب ظهوریه را از مرتبه
استتار با اظهار می آرد و از مرتبه اظهار باستتار میبرد و صفات قهریه را بصورت
لطیفه و صفات لطیفه را بصورت قهریه میگرداند فاعرف قدرها و صفت
چهارم پس آن هستی را که بالخاصیت قابله جمیع صور مکنونه و معقوله صفات

وما اوتیتم من العلم الا قلیلا یعنی عظیم حکم کتمان سر روح است اگرچه از کمال مکی
شما [illegible] سر روح نوشته شده اما جای شرح نیست مصلحت نیست که از پرده بیرون افتد
را ناگفته در مجلس ازان خوف است که نیست فصل در ترقیم وصال از حضرت روح
[illegible] چون صفت روح کشف تام فرمود پس روح خود را بصورت روح
اعظم در تصور آورده چندان هویت عقل متصف باید نمود که عقل بصورت عقل
کل حاضر آید یعنی جمله قوای جزئیه ظهوریه روحانیه را در خود حاضر آرد که صور اعیان ثابتات
و نسبت باسم الهی کلی یا بدیع پیدا کند و صفت [illegible] پس روح خود را بصورت روح
اعظم در تصور آورده چندان هویت نفس متصف باید نمود که بصورت نفس کل
حاضر آید یعنی جمله ذوات قوای جزئیه ظهوریه روحانیه را در خود حاضر آرد که صور
اعیان ثابته و نسبت باسم الهی کلی یا [illegible] پیدا کند و [illegible] پس روح خود را
بصورت روح اعظم در تصور آورده چندان هویت طبیعت متصف باید نمود
که بصورت طبیعت کل حاضر آید یعنی جمله طبایع قوای جزئیه ظهوریه روحانیه را
در خود حاضر آرد که صور خاصیات اعیان ثابته و نسبت باسم الهی کلی یا باطن پیدا کند

و کلام که اجمالست استتار و اظهار را نه بصورت لا غیر یعنی بمعنی آنکه هیچ صفتی از آن قصور

باید نمود که در صفت سمع و کلام جمله اعیان ثابته که مظاهر اسماء الهی اند [illegible]

بجانب طلب اند پس بزبان حال از ثابت اشراقات خود با بعدیت از ربوبیت تا که پس کلیات اعطا کنند

و در ربوبیت عکوس جزئیات اعطا نمایند یعنی بتفصیل جمله در تفصیل خود باید و لکن

هر یک بجهت حصول خود از تجلی تا اشراقات آن اسماء نسبت باید مرتبه ربوبیت

چه تا هر یک مرتبه را از ربوبیت حضرت قلب کونیت [illegible] یعنی عقیقه بانکه آن هیچ

نه با قبض [illegible] جامعیت خود از اعراب است و صریبه را سمع بروح اعظم است [illegible]

[illegible] صفت کلام جامع صفات سبعه سابق الذکر که همه جزو اعیان ثابت

نیز و [illegible] عکوس کلیات آن اعیان و تربیت عکوس جزئیات آن اعیان [illegible]

[illegible] رب الارباب است و اطلاق الحمد لله رب العالمین در این مقام [illegible]

[illegible] آن اعیان ثابته [illegible] عکوس کلیه [illegible] آن اسمی که مسمی به رب العالمین

[illegible] که اعیان ثابته [illegible] بر تربیت عکوس جزئیه آن عکوس کلیه [illegible]

الله [illegible] مسمی بمرتبه [illegible] حقیقت [illegible]

و ما [illegible]

و نسبت به این ذات در انسان صغیر چنانکه گفته اند قلوب المومنین عرش الله تعالی

حم

پس دل خود را بصورت روح اعظم در تصور آورده چندان هیولیه نوریه محمدیه

یا قوتیه تصور باید نمود که بصورت جسمیه نوریه عرش بمرتبه آئینه احدیة الذات

تجلی فرماید و جمله قوا جزئیه ها و یه روحانیه را بصور اجسام نوریه و با حافظه سندیره نوریه

خود چون معانی معقوله حاضر آرد و نسبت با اسم الهی کلی یا محیط پیدا کند وصیت دوم

پس دل خود را بصورت روح اعظم در تصور آورده چندان هیولیه نوریه بیضاویه

و ریه تصور باید نمود که بصورت جسمیه نوریه کرسی بمرتبه آئینه حقیقت محمدیه

تجلی نماید و جمله قوا جزئیه ظهوریه روحانیه را بصور اجسام نوریه چون قابلیات

و استعدادات حاضر آرد و نسبت با اسم الهی کلی یا شکور پیدا کند وصیت سیوم

پس دل خود بصورت روح اعظم در تصور آورده هیولیه نوریه بیضه چندان تصور

باید نمود که بصورت جسمیه فلک البروج بمرتبه آئینه احدیة الصفات تجلی

فرماید و جمله قوا جزئیه ظهوریه روحانیه بصور اجسام نوریه چون حروف عالیات

حاضر آرد و نسبت با اسم کلی یا غنی پیدا کند وصیت چهارم پس دل خود را بصورت

فصل در رقم وصایا از حضرت مثال [illegible] روح خود را بصورت اعظم

در تصور آورده بهویت جمیع [illegible] چنان تصور نماید که بصورت هیولای کلی [illegible]

یعنی جمله قوای جزئیه روحانیه ظهوریه را ماده جسمانی شده [illegible] قوای صور

حروف عالیات در وی حاضر آیند و جمیع [illegible] جسم الهی کلی با او پیدا کند

[illegible] پس روح را بصورت روح اعظم در تصور آورده بهویت [illegible]

تصور باید نمود که بصورت مثال کل حاضر آید یعنی جمله قوای جزئیه ظهوریه روحانیه

را که صور اعیان ثابته در خود حاضر کرده [illegible] باسم الهی کلی با ظاهر پیدا کند

و [illegible] پس روح را بصورت روح اعظم در تصور آورده بهویت جسم

چنان تصور باید نمود که بصورت جسم کل حاضر آید یعنی جمله قوای جزئیه ظهوریه

روحانیه را بصور اجسام لطیفه که آنها را املاک علوی گویند که صور ثابتات

اعیان ثابته کالمعکوس فی المرآة [illegible] در خود حاضر آورده نسبت باسم الهی کلی [illegible]

پیدا کند [illegible] مرقوم وصیت حضرت [illegible] روح

اعظم [illegible] والله اعلم [illegible]

و س

۱۷۲

صورت در تصور او درعقد هویته نوریه طلاییه چندان تصور باید نمود که بصورت جسمیه
نوریه فلک شمس تجلی فرماید و جمله قوای جزئیه ظهوریه و جانیه را بصفت حرارت بالقوه
و بالفعل متصف گرداند و نسبت باسم الهی کلی یا [illegible] پیدا کند [illegible] پس دل خود را
بهمان صورت در تصور او درعقد هویته نوریه سپید چندان تصور باید نمود که بصورت جسمیه
نوریه فلک زهره تجلی فرماید و جمله قوای جزئیه ظهوریه و جانیه را بصفت لهو بالقوه و بالفعل
متصف گرداند و نسبت باسم الهی کلی یا مصور پیدا کند [illegible] پس دل خود را
بهمان صورت در تصور او درعقد هویته نوریه [illegible] چندان تصور باید نمود که بصورت جسمیه
نوریه فلک عطارد تجلی فرماید و جمله قوای جزئیه ظهوریه و جانیه را بصفت [illegible] متصف
گرداند و نسبت باسم الهی کلی یا محصی پیدا کند [illegible] پس دل خود را بهمان صورت
در تصور او درعقد هویته نوریه نقره چندان تصور باید نمود که بصورت جسمیه نوریه فلک قمر تجلی
فرماید جمله قوای جزئیه ظهوریه و جانیه را بصفت کلام بالقوه و بالفعل متصف گرداند
و نسبت باسم الهی کلی یا مبین پیدا کند [illegible] در ترقیم وصایا در عالم کون و فساد
[illegible] پس دل خود را بصورت روح اعظم در تصور او درعقد هویته طبیعیه

25

روح اعظم در تصور آورده بهویتهٔ نوریهٔ عقیقیه چندان تصور باید نمود که بصورت جسمیه
نوریه فلک المنازل بمرتبهٔ الوهیته تجلی فرماید و جمله قوای جزئیهٔ ظهوریه روحانیه را
چون اعیان ثابته حاضر گرداند و نسبت باسم الهی کلی یا مقتدر پیدا کند وصیت پنجم
پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده بهویتهٔ نوریهٔ سربیه چندان تصور باید نمود
که بصورت جسمیه نوریه فلک زحل تجلی فرماید و جمله قوای جزئیهٔ ظهوریه روحانیه را بصفت
حیات بالقوه و بالفعل متصف گرداند و نسبت باسم الهی کلی یا رب پیدا کند
وصیت ششم پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده بهویتهٔ نوریهٔ قلعیه چندان
تصور باید نمود که بصورت جسمیه نوریه فلک مشتری تجلی فرماید و با قوای جزئیهٔ ظهوریه
روحانیه را بصفت علم بالقوه و بالفعل متصف گرداند و نسبت باسم الهی کلی
یا علیم پیدا کند وصیت هفتم پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده بهویتهٔ
نوریه حدیدیه چندان تصور باید نمود که بصورة جسمیه نوریه فلک مریخ تجلی فرماید
و جمله قوای جزئیه ظهوریه روحانیه را بصفت قهریه بالقوه و بالفعل متصف
گرداند و نسبت باسم الهی کلی یا قاهر پیدا کند وصیت هشتم پس دل خود را بهمان

صورت

در تصور آورده بهویت روح جمادی چندان تصور باید نمود که موجب ابقاء و ذات جمله قوای جزئیه
ظهوریه روحانیه شود و نسبت باسم الهی کلی یا عزیز پیدا کند وصیت ششم پس دل خود را بهمان
صورت در تصور آورده بهویت روح نباتی چندان تصور باید نمود که موجب نمو و ذات جمله
قوای جزئیه ظهوریه روحانیه شود و نسبت باسم الهی کلی یا رزاق پیدا کند وصیت هفتم
پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده بهویت روح حیوانی چنان تصور باید نمود
که موجب حس و حرکت جمله قوای جزئیه ظهوریه روحانیه شود و نسبت باسم الهی کلی یا مذل پیدا کند
وصیت هشتم پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده بهویت ملکیه سفلیه چندان تصور
باید نمود که موجب وجود خاصیات حمیده جمله قوای جزئیه ظهوریه روحانیه شود و نسبت باسم
الهی کلی یا قوی پیدا کند وصیت نهم پس دل خود را بهمان صورت در تصور آورده بهویت
جنیه چندان تصور باید نمود که موجب وجود خاصیات ذمیمه جمله قوای جزئیه ظهوریه روحانیه
شود و نسبت باسم الهی کلی یا لطیف پیدا کند وصیت دهم پس دل خود را بجمعیت جمیع
تعینات فعلی و انفعالی یعنی الهی و کونی بالقوه چندان تصور باید نمود که مرتبه حقیقت انسانی
تجلی فرماید و محرم با انسان شود و نسبت باسم الهی کلی یا جامع پیدا کند وصیت یازدهم پس دل خود را

جسد و بسیط چنانکه تصور باید نمود که بصورت جسد عنصر نار تجلی فرماید و جمله قوا

جزئیه ظهوریه و صفاتیه را بصفت جلالیه بالقوه و بالفعل موصوف گرداند و نسبت

باسم الهی کلی یا قابض پیدا کند [illegible] پس ولی خود را بصورت روح اعظم

در تصور آورده بهویت طبیعت باد بسیط چنانچه تصور باید نمود که بصورت

جسد عنصر هوا تجلی فرماید و جمله قوا جزئیه ظهوریه و صفاتیه را بصفت ممتزجین

الجلال و الجمال بالقوه و بالفعل موصوف گرداند و نسبت باسم الهی کلی

یا حی پیدا کند و صفت [illegible] پس ولی خود را بصورت روح اعظم در تصور آورده

بهویت طبیعت آب بسیط چنانچه تصور باید نمود که بصورت جسد عنصر آب تجلی

و جمله قوا جزئیه ظهوریه و صفاتیه را بصفت جمال بالقوه و بالفعل موصوف گرداند

و نسبت باسم الهی کلی یا محیی پیدا کند [illegible] پس ولی خود را بصورت روح اعظم

در تصور آورده بهویت طبیعت خاک بسیط چنانچه تصور باید نمود که بصورت جسد

عنصر تراب تجلی فرماید و قوتاً و فعلاً ممیت و جمله قوا جزئیه ظهوریه و صفاتیه

گرداند و نسبت باسم الهی کلی یا ممیت پیدا کند [illegible] پس ولی خود را بصورت

در تصور

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد و سپاس بی قیاس مر خدای را عز و جل که در معنی و در صورت بیان

معانی می کنند و درود و ثنا محمد را که سرور کاینات و بر آل و اصحاب

او باد بعد باید دانست که عالم معانی را ادراک هر کس نتوان کرد مگر در رو

بیاکسی صحاب معانی الفاظ زلف و خال و خط را در سلک نظم

کشیده اند و به یک اصطلاح معنی عظیم کرده اند و حقایق و دقایق را

در کمال ضبط نموده اند علی الخصوص اشارات و کنایات خواجه حافظ شمس الدین

محمد [illegible] واجب شد که این الفاظ عجیب و غریب ایشان را در سلک شرح

کشیده آید تا بدانند که گفته اند و صو[illegible] اند و نقطه را از حروف تشبیه

به معانی دیگر [illegible] اصطلاحات [illegible] را

بایستی این حقیقت انسانیه چندان تصور باید نمود که جمله مراتب الوهیة و کونیة بهویتها ظهور یابند

و نسبت باسم الهی کلی یا رفیع الدرجات پیدا کنند خاتمه ای عفیفه چند کس از انبیا و چند کس

مثل مهتر اسرافیل و چند کس مانند موسی و چند کس مانند عیسی و یک کس مثل پیغمبر ما علی نبینا و علیهم

افضل الصلوات می باید که در تمام عالم متصف بحضرتیه این حقیقت باشند و اگر کسی

از اینها رخت اقامت بسوی عدم اضافی برد دیگری را قایم مقام وی کرده می شود و الا

انقراض عالم لازم آید فافهم روز چهارشنبه بتاریخ چهارم رمضان ماه ذیقعد سنه ۱۲

جلوس حضرت ظل سبحانی محمد شاه بادشاه غازی اتمام بخط مصنف برای وصیت

یافت وصیت ای عفیفه چون سالک مسالک امانت موفق از نیرات ملکی

و قلبی و فعلی و انفعالی یک بیک را مشاهده فرماید محتاج بتوجه نیست اگر خواهد

و اگر نخواهد اثر هر مرتبه خود بخود ظاهر شود هر جا که متوجه گردد هر جا که مشاهده هیچ مرتبه ازین

مراتب بنا شد اگر چهل اربعین دعوت کند امکان ندارد که اثر من الآثار ظاهر شود

پس این امانت را بشما سپردم و شما را بخدا سپردم الجمعنا و هو معکم اینما کنتم

کیا کری دولاجب زی تسلی مولا نمت تمام شد ❁❁❁

و شمع شود و هرجا که لب بود دهان گویند صفت حیات خوانند و چشم و ابرو
وصف جمال باشد و تجلی کلام بکلام الهی را گویند که [illegible] و شعر
رند و قلاش اهل صفا و اهل [illegible] را گویند و آنکه از لذت [illegible]
رسته باشند مست و [illegible] اهل جذبه و اهل شوق را گویند [illegible]
طرب [illegible] را و فیض رسانیده کاملان اهل معانی را گویند چنانچه میفرماید
ساقی بنور باده برافروز جام ما مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما
در وقت [illegible] فرمود و حال [illegible] بود [illegible]
[illegible] و حال فیض فرمود شیراز [illegible] عالم جبروت ملکوت
باشد حافظ تخلص است و شمس الدین اسم و پدر شریفش [illegible] بود
مرشد خواجه [illegible] شهاب الدین و حاجی قوام الدین قدس سره [illegible]
احمد جام و محبوب [illegible] عبد الصمد [illegible] عشق
و عاشق و معشوق [illegible] محض طلب [illegible]
و رند آنکه از آلایش دنیا قطع کرده بحقیقت رسیده باشد شمع ذکر [illegible]

گویند که از صفات ذمیمه و نفس اماره تبدیل یافته و متصف بتعلقات
حمیده شده باشد سبحانه و بتکده و شرابخانه باطن عارف کامل را گویند
که در او از معارف و شوق الهی بسیار بوده باشد ترسابچه واردات غیبی
را گویند که از عالم غیبی بر دل سالک فرود آید بت تجلی و شاهد معنی را
گویند که در وصف ما و ایمانی بر صفت سالک ظاهر گردد و خرابات
عالم مستی ظاهر باطن عارف کامل را گویند گبر [illegible] را گویند که [illegible]
شده باشد و دور از ما سوی الله بر تافته از خود [illegible] تجلی [illegible] باشد
حقیقی را گویند کلاه که از دل سالک [illegible]
[illegible] را گویند که [illegible]
معانی کشف [illegible] حالات [illegible] و آثار [illegible] شده [illegible]
و [illegible] در راه یقین کلیه و کنشت عالم [illegible] و عالم [illegible]
گویند [illegible] و مجذوب و صنم [illegible] روحیه را گویند [illegible]
و بوسه [illegible] فیض و تجلیات صفاتی را گویند که [illegible] باده [illegible]

و [illegible]

و شوق و ذوق [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

پرتو انداز معرفت که در دل سالک روحانی ظاهر میکند و بفکرات این شمع

معرفت افروخته می شود زلف جذبهٔ الهی یعنی عبارت از وجه خصوصیات

رخسار عبارت از وحدانیت و دهان عبارت از [illegible] و کمر الهی خط عبارت

از [illegible] که در میان صفات واقع شده باشد خال عبارت

از [illegible] الهی لب عبارت از صفات حیات و لطف

لب ابرو عبارت از صفات [illegible] و غضب [illegible] عبارت از لطف الهی است

آه [illegible] که سالک را از چاه ظلمانی بجاه نورانی [illegible] عبارت

از جمعیت وجود عارفانست [illegible] عبارت از [illegible] صفات الهی است و چشم

و مژه [illegible] عبارت از [illegible] که در شان اوست از رد و قبول

خلق تغییر و تبدیل نگردد محبت مراد شاهد ظاهری آب مراد فیض که بعارفان

فانی و سالکان معانی می رسد مطرب مراد سالک روحانی که ترانه توحید می سراید

صیام مراد غفلت باطنی مادام که معرفت روی نموده باشد عید مراد

وصال حقیقی محبوب که وقت فرح عارفان است بهار را [illegible]

ذوق و ذوق

علامت بی نهایت کمال الهی را ظهور [illegible] کی قسمی [illegible]

[illegible] کی قسمی الهی [illegible] متواتر [illegible]

[illegible] حجابیات و کمال [illegible]

[illegible] معشوق [illegible]

فنا دین در باطن [illegible]

کویند وصف [illegible] کویند [illegible]

مواقع که عاشق را [illegible] معشوق [illegible] تجلیات [illegible]

کویند استغنا نهایت [illegible] کویند [illegible]

کویند [illegible] کویند [illegible]

[illegible] کویند [illegible]

حصول جمیع کمالات [illegible] کویند [illegible]

صفت کمالات [illegible]

استغنای عالم [illegible] کویند [illegible]

عاشقان [illegible] انوار غیبی [illegible]
[illegible] معشوق حقیقی [illegible] باشند [illegible]
[illegible] صفت [illegible] باشند [illegible]
مجالی [illegible] باشند [illegible]
[illegible] باشند [illegible] محبت [illegible]
حق تعالی [illegible] علی العالمین [illegible] از عالم [illegible]
و ملکوت [illegible] نور الله [illegible]
[illegible]
[illegible] و معشوق [illegible] ذات
[illegible] محبت [illegible]
[illegible] معشوق [illegible]
[illegible] جمیع [illegible]
[illegible] معشوق [illegible] موافقت
[illegible]

کلام بیواسطه را گویند ذوق صفت متکلمی را گویند [illegible] ذوق زبان امر را
گویند زبان تلخ اثر را گویند که موافق طبع سالک نباشد زبان شیرین
اثر را گویند که موافق طبع او باشد زهی محل ملاحظه ناقص تجلیات
پیوسته که از [illegible] سالک [illegible] علم لدنی جامه
رقص مشکلات اسرار [illegible] را گویند صفت علم را گویند صفت
ربوبیت چو عیان نظر سالک را گویند کشف [illegible] را گویند [illegible]
احاطه را گویند سخن اشارات الهی را گویند بواسطه [illegible] حقیقه اسرار الهی را
گویند شخص چون گوهر در عالم انسانی را گویند طلب عالم حیوانی را
چلیپا عالم طبایع را [illegible] عهد [illegible] یاد کرده توبه را
گویند بازگشت [illegible] ناقص ایمان [illegible] بحضرت حق تعالی
[illegible] کردن صفات [illegible] اسلام اعلام [illegible] ثابت را زهد
اعراض را گویند [illegible] سالک را گویند عبادت مطاوعت را
گویند روزه قطع امساک طعام را گویند زکوة ترک اسباب [illegible] سلو

تعلق و هویت را گویند خط عارض صفت باطنی را گویند تا رنج بدن اختیار

سالک عاشق گاهی صفت رضا غمخیز دیگر صفت الوهیت را گویند دلداری

صفت تقاضا را گویند جانان نازی صفات قیومی را گویند قامت برازی

و نیکی ... را ... نقص غیب هویت حقیقت هر حیث که سر طریق طلب

نقاب زلف کتمان اسرار الهی پیچ زلف اشکال الهی را گویند خم زلف

ارادت الهی را گویند سر صفت حیات الهی را گویند ابرو اهمال کردن

سقوط سالک را گویند چشم صفت نورک الهی را گویند دیده اطلاع

و عنایات الهی را گویند چشم ترک ستر کرده حالات الهی را گویند طاق

ابرو و غم کردن سقوط سالک را گویند چشم بیمار ستر کردن احوالات

کمالات سالک را چشم شوخ تجلیات الهی را چشمک تجلیات حالات را

گویند چهره تیزش فی حال سالک رخ تجلی محض چهره گلگون تجلیات

را گویند خال سیاه عالم غیب خط سبز عالم برزخ لب کلام لب لعل

بطون کلام را گویند لب شکرین کلام منزل را گویند لب شیرین

کلام

مشتو اثرها را گویند تجلی افعالی از عرق را گویند مرکب آگاه کننده را [illegible] طلب

عشق [illegible] حقیقی را گویند [illegible] محبت را [illegible] اثر محبت را گویند ناله [illegible] محبت

را [illegible] سماع مجلس را گویند [illegible] واحد را گویند [illegible] ذوق مراقبه قرار

گویند [illegible] عشق را گویند [illegible] احوال عاشق و معشوق

را گویند [illegible] کلام را گویند [illegible] اسرار را گویند [illegible]

غیبت را گویند [illegible] طلب عشق را اندوه حسرت را گویند

[illegible] وقت [illegible] احوال حالت [illegible]

گویند [illegible] خود را گویند [illegible] مقام [illegible] را گویند [illegible] تجلی [illegible] شهود وجود مطلق را

[illegible] مقام را گویند [illegible] صفت [illegible] جمال را گویند [illegible]

[illegible] کمال عشق [illegible] را گویند [illegible]

[illegible] را گویند [illegible] را گویند

[illegible] را گویند [illegible] حصول عالم [illegible]

را گویند [illegible] را گویند [illegible] را گویند [illegible] ناتوانی

فوق الطریق بیابان قطع قاطع طریق را گویند کعبه تعظیم و صفت طاعات

متعارف را گویند خرقه صلاحیت را گویند سجاده ریا و حقیقت باطن ترک

تجرید حجت نهاده خود اطاعت تسلیم زنّار وجود سالک را گویند دل کردن عدول

کوشش از جزئی عدد با حقیقت مجوّز کردن اعمال باطنی خود [illegible] قطع امل را از فتنی

خرقه را گویند حقیقت الهی و زرق عالم ملکوت را گویند جبروت عالم ناسوت

عقل ادراک را گویند معموم عالم دریافتن حالات غیبی را گویند تا آخر مقام

مجهول را گویند بادیه عالم بسط را گویند زمستان عالم قبض را گویند گلزار

صفای باطن را گویند بر اشتیاق کمال دریا نوکیسه نتیجه باطن را گویند مقیم

تفکر را گویند سبزه عیش موقت را گویند ریحان نور را گویند ابر حجاب را گویند

باران فیض را گویند که به سالک حاصل شود لاله شور حقیقی را گویند باد ز حقیقت باطنی

سرحی قوت سالک را گویند سنبل کمال مطلق سالک را گویند بنفشه خواص

سالک را گویند سفیدی [illegible] سالک را گویند تقلید محبت را گویند

جویبار عبادت را گویند آب روان فیض متواتر به سالک [illegible]

متواتر

وپیغام الهی تعالی بواسطه وی علیه السلام بخلق رسد و مرتبه اولوالعزم آنست که وحی
او ناسخ ادیان سابقه باشد و مراتب ولایت نیز دوازده اند زیرا که مرتبه ولایت
چهار است صغری و کبری و وسطی و هر یکی را از اینها بدایتی و وسطی و نهایتی است
و طالقان اوله که حضرت مرا این مقام دارند هیچ وقت در عالم از مقصد و بیچاره
و بیکسی تن کم نیستند و دایم بکار سازی درماندگان و شفاعت گناهکاران مشغول اند
حضرت قطب الاقطاب بلاد اسیاه مرشد و مقتدای گدا و شاه زبده اهل تمهید
حیات شیخ رشید در کتاب مصباح خود فرموده اند بیهان که گوییم کیمی مجاحت
هستند ~~مرشد و مقتدای گدا و شاه زبده اهل تمهید حیات شیخ رشید~~ ماران در
شفاعت پیشند چون زنهد رونق و رسم معاشی هست هر جا حرفتی اهل قیاس
تا نگردد فوت امری بر عوام ورنه بیشک اهل شفاعت را تمام یکی ولایت را
بسته از جیب چون ازاده دارند پرده غیب کم نشد چون کل کی دو
دیوار کی کم نخواهد شد مشایخ کار کی گر تو خشنایی زجهل خود مدام این چه حاجت
را ملک نفی تمام عاقبت پایی جو باشد در طلب یافتی این قوم را بود عجب

فقر عدا اختیار خدا کوینه بیده ایکن خود فیض الهی کوینه بنده کی نفسانیه تکلیف

را سعادت خواندن ازلیه دلکوینه شقاوت ازلیه دلکوینه بیلمکدر

توبه خالص را کوینه حضور دلدن اولدرقت فنای اختیار را کوینه معرفت

عیوب نفس را آینه زبان راه تمامی حقیقت را کوینه ریاضت مخالفت کوینه

حسی را کوینه تقوا جمیع امورده کوینه تفکر یا اسرار حق باطن کوینه

کبریا تقصیر با اختیار را کوینه جمله جوارح ذکر حق را کوینه افتیخ

فنای مطلق برابر وصلت را کوینه حیرت را کوینه

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

و ذکر فضلی الرسایل نوشته اند که چنانکه مراتب علیه السلام

اولیا قدس سرهم

ودر بیکی مراتب بدایت و وسط و نهایت

جبرئیل علیه السلام را جواب

ان ذکر رسالت علیه السلام والکلام

وتمام

نهان اگرچه بود پرده جهان در جهان حسن که در پرده مستوریست زخم بوس
خورده منظوریست تا نور در چادر مستوریش جهان نشود منظور منظوریش
جلوه که بر لحظه تقاضا جفا کند به هر جایی دارد که تماشا کند تا از غم عشق چو خمیده
شود لوای حسن هویدا شود جایی اگر ز غمزه بغنوده در صف عشاق نشیند
شعر سر بنه بر خاک قدم عشق که زنده زیر علم عشق میر
مقاله اول در ظهور حسن عالم که مظهر جمال و نمایش اسما و صفات آفریننده است جل جلاله
و تعالی حسن از هر جا که بود القصه عشق خیزد از جایی در جلوه که
حسن هر جا پرده کرد عشق پرده برداشت عشق همراه آن شعله میل بود بسوخت احسن بود
جلوه که او دریافت عشق میل آمد در دام یافت حسن هر جا که [illegible] خنده کرد
عشق دیگر از [illegible] بنده کرد حسن جز از عشق [illegible] عشق هم از وی
نگیرد [illegible] حسن و عشق گوهر دو کانند [illegible] حسن و عشق
از ازل این چنین [illegible] بوده اند جز تمامی را بنموده اند [illegible]
[illegible] همه جز [illegible] حسن و [illegible] العشق [illegible]

و نیز وارد است که اینجا از جمله هفتصد و پنجاه صحابه و شش تن از اولیا
هفتصد را ابطال گویند و چهل را ابدال و هفت را ابساح و پنج را اوتاد و سه را
اقطاب الاوتاد و یکی را قطب الاقطاب خوانند و هرگاه یکی از ایشان فوت
شود از مرتبه ادنی از دیگر یکی را بجای او برند مثلا اگر قطب الاقطاب فوت شود
از اقطاب ثلثه یکی را بجای او آورند و از اوتاد یکی را بجای ثلثه می برند و از سیاحان
یکی را بجای اوتاد و علی هذا القیاس فاعلم ذلک

حکایت شیخ روزبهان بقلی قدس سره که با بهره که میوه دل خود را شیوه سعیده
روزبهان فارس میدان عشق فارسیان را شه ایوان عشق پیش در پرده سرای
رسید از پس آن پرده صدای شنید کز سر مهر و شفقت مادری گفت
بجور شنید لقا دختری که ای بجمال از همه خوبان فزون پای منه بر در ایوان برون
خرسم از خوبی دیدار تو کم شده اندوه خریدار تو نرخ متاعی که فراوانی بود
کز عسل جان بود ارزان بود شیخ چو آن زمزمه را گوش کرد سر محبت ز دلش جوش کرد
بانگ برآورد که ای کنده سر از دولت ابلیس نکند کبر حسن نه آنست که مانند

پنهان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نفیس است و خریداری ۵

نقل است از حوض الارواح که قالب عالم صغیر است و هر چه در عالم کبیر است در عالم
صغیر هست چنانکه آفتاب و ماهتاب در عالم صغیر دو سوراخ بینی هر جای بر راست آفتاب
و جانب چپ ماهتاب است و این از جمله عجایب است که هر دو وقت بر آیند دم
گاهی از راست و گاهی از چپ بیرون می آید بنوبت و آن بر ... نشست بر آنکه دو جوهر
جمع شوند و دم از دو جهت بر آیند که در حالت خوف و جماع و بالا بلندی رفتن
و بحث و دویدن و در حالت مرده و دلیل بر آنکه جانب راست آفتاب و چپ
ماهتاب آنکه چون را حرارت غالب شود علاج بینی راست ببندد و کند تا ...
تا دم از آن جانب بیرون آید و حرارت زایل گردد و اگر رطوبت غالب شود
سوراخ بینی چپ ببندد که رطوبت زایل گردد و ماه و خورشید دو چشم و دو گوش
و دو بینی چون ... آسمان و فرق چون زمین و رگ چون ... دریا و موی
چون درخت و ... چون ... و پوست چون ... و ... استخوان ... و ... چون
هفت اقلیم و ... چون ... چون ... و ...

چون

خواجه العالمین نظام الحق والشرع والهدی والدین الاولیا محبوب الهی

الذی کان ولیا واذم من الاولیاء الطیبین مسمی بفواید الفواد حاوی بر مطالب

بی شمار و محتوی بر نکات بی حساب بوده و دریافت نمودن او ضروری از آن

بدان عزیمت و مرید مشغوف بی توانست لهذا از وفور خلوص دل بعد

منزل خواستم که برای او فهرستی تالیف باید کرد تا هر مطلبی و مقصدی بآسانی

به سهولیت ملاحظه نموده اید و من از آن بطریق نذر نوشته ام بسبب آنکه مرا

عارضه چشم لاحق شده بود پس بجهت خصوصیت عبودیت در آن درگاه

عالیجاه نیت کردم که اگر از این عارضه شفا یابم فواید الفواد شریف را

بدست خط خود تمام نوشته لهذا یقین کامل به شفا عاجل ساخته فهرست

بنا نهاده زیرا آنکه حضرت امیر حسن علاء سنجری قدس سره جایی در خطبه همان کتاب

والانتساب فرموده اند امید که خوانندگان و نویسنده را جمعیت دو جهانی

حاصل آید و جایی دیگر در خطبه دیگر فرموده اند امید که هر که این جام بخشش

که راح ارواح است راحتها یکو بنده و شنونده و نویسنده و خوانندگان

رب یسر بسم الله الرحمن الرحیم و اتمم

حمد فراوان و ثنا بی پایان مر خدائی را که وجود منبع الجود سلطان المشایخ

را محبوب بارگاه خود گردانید و درود نامحدود مر رسولی را که ذات انجمع

فیوضات را موصوف باعلی صفات خویش کنانید یعنی لقب رحمة للعالمین

دهانید و بر اهلبیت و یاران او باد میگوید فدویت آئین عقیدت گزین

ظهیر الدین کرانوی بنده کمینه آستانه فیض نشانه خلاصه خاندان مصطفوی نقاده

دودمان مرتضوی سید عوض علی فاطمی دهلوی ادام الله تعالی برکاته که چون

کتاب مستطاب ملفوظ جناب فیضمآب شمس العاشقین قمر المعشوقین

ملک الدنیا والدین سلطان المشایخ فی السموات والارضین خواجه راستین

رحمة للعالمین

یکشنبه سیوم ماه مبارک شعبان سنه [illegible]
بنده [illegible] از [illegible] علاء [illegible]
این مبانی و جامع این معانی [illegible] دولت پابوس [illegible]

از [illegible] بعد از [illegible] صلوة
[illegible] و صلوة [illegible]
و [illegible] بعد صلوت [illegible]

[illegible] در [illegible] افتاد [illegible] خدا [illegible]
[illegible] شنیده [illegible] اند و حق تعالی [illegible]

[illegible] در [illegible]
در [illegible] بود و اورا
[illegible] تعالی [illegible]

[illegible] در [illegible] افتاد [illegible]
ایشان [illegible] از [illegible] مبارک راندند
مردی [illegible] در خانقاه حضرت شیخ عبد القادر

[illegible] بعد [illegible] محل [illegible]
در [illegible] از [illegible]
جواب [illegible] در [illegible]

[illegible] در [illegible] افتاد در لفظ مبارک
راند که [illegible]

[illegible] و بعد [illegible]
در [illegible] از [illegible]

[illegible] ماه مبارک شعبان سنه [illegible] بعد از
[illegible] دولت پابوس حاصل شد [illegible]
بود [illegible] نام [illegible]

در [illegible] فرمود که [illegible]
بود [illegible] علا [illegible] دولت
[illegible] نام

[illegible] ماه مذکور سنه [illegible] دولت پابوس
حاصل [illegible]
خواجه ذکره [illegible]

[illegible] فرمود که [illegible]
[illegible] حکایت
[illegible] شیخ بهاء الدین ذکریا [illegible]
[illegible] بود

[illegible] حکایت فرمود که وقتی
[illegible]
پرسید

[illegible] ماه مذکور سنه [illegible] بعد از
[illegible] دولت پابوس حاصل شد فرمود که [illegible]
العشائر [illegible]

49

به پایان رسید وسیلهٔ نجات خود دانسته بر تسهیل ما عواطف و عنایات موفور

و قابلیت از خط ناقص خود نوشته تا شروع جلد دوم و زعم این که اتمام تحریر یافته

بی انتهای و عنایات بی غایات الخضور ... شفاها ... تا تمام رساله نمودم

الحمد لله علی ذلک پس اکنون ... فهرست ترتیب ... که ورق ... الکتاب ... مقام

گردم و در پنج باب مرتب ساختم باب اول در فهرست جلد اول باب

دوم در فهرست جلد دوم باب سوم در فهرست جلد سوم باب چهارم

در فهرست جلد چهارم باب پنجم در فهرست جلد پنجم و چون که در فهرست

بحسب دستور عبارات از اصل کتاب نوشته شده و آن وجوه عبارات ...

بوضوح نمی پیوست بنا بر آن الفاظ ... فایده ... ترقیم زده

تعبیرش توضیح یافت ترقیم یافته و المرجو من ... هذا مقبولا فی جنابه

بلطفه و کرمه و آله المستعان علی ما تصفون و سلام علی المرسلین

والحمد لله رب العالمین باب اول در فهرست جلد اول که مشتمل است

۳۴

بر سی و چهار مجلس

بدانکه

ناکام ملاقات عالی [illegible] بزرگی که [illegible] تحقیق سخن بعد از آن صحبت [illegible] تذکره الاولیا [illegible] در گرفت

در استغراق و ذوق نماز افتاد و دنیا و لذت این سخن پیوست

پنجشنبه [illegible] ماه ذیقعده سنه مذکور دولت پابوس [illegible] بعد از آن سخن در [illegible] صحبت

حاصل گشت و فرمود که [illegible] که از [illegible] آمده افتاد فرمود که

بعد از آن در ترک دنیا سه شنبه پانزدهم ماه مذکور سعادت پابوس حاصل گشت

علو [illegible] فرمود در بانمای [illegible] از عزیزان [illegible] و [illegible]

دوشنبه بیست و [illegible] ماه مذکور دولت پابوس حاصل [illegible] در [illegible] فرموده [illegible]

سخن در برکت قدم بیکران افتاد و فرمود [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] صداقت [illegible] بنده عرضه داشت کرد که [illegible]

[illegible] احوال خود را مستور داشته اند که خواجه ابو سعید ابو الخیر [illegible]

بعد از آن [illegible] چهارشنبه [illegible] ماه [illegible] سنه مذکور سعادت پابوس

[illegible] یافته شد سخن در [illegible] افتاده بود [illegible]

[illegible] سخن [illegible] افتاد بعد از آن در ترک وطن و [illegible]

[illegible] افتاد [illegible] [illegible] فرمود

[illegible] شنبه [illegible] ماه [illegible] پنجشنبه [illegible] ماه محرم [illegible]

[illegible] دولت پابوس حاصل [illegible] دولت پابوس حاصل شد سخن در [illegible]

در [illegible] افتاد فرمود که [illegible] [illegible] افتاد

[illegible]

ادینه [illegible] ماه مبارک رمضان [illegible] بعد از آن [illegible]

[illegible] با پوسش حاصل [illegible]

[illegible]

[illegible]

ادینه [illegible] ماه شوال [illegible] بعد از نماز [illegible]

[illegible]

بعد از آن در تحقیق [illegible]

این لفظ بر زبان مبارک راند

[illegible]

ادینه [illegible] ماه شوال سنه مذکور بعد [illegible]

[illegible]

بعد از آن در [illegible]

[illegible] و کاغذی و کوچی

[illegible]

لختی سخن در ذکر [illegible] افتاد — لختی سخن در [illegible] افتاد ذکر حیات شیخ
افتاد بر لفظ مبارک رفت [illegible] — [illegible] بزرگ [illegible] باشد

پنجشنبه [illegible] ماه [illegible] — بعد از آن [illegible] فرمود که [illegible]
[illegible] سخن در [illegible] افتاد [illegible]

لختی در ذکر [illegible] افتاد فرمود — چهارشنبه [illegible]
[illegible] علیه السلام فرمود [illegible] — [illegible] بعد [illegible]
[illegible]

بعد از آن [illegible] — پنجشنبه [illegible]
فرمود [illegible] — [illegible] سخن در [illegible]
بر وفات [illegible]

در [illegible] فرمود [illegible] — [illegible] حکایت فرمود [illegible]
[illegible]
[illegible]

بعد از آن [illegible] شب [illegible] — بعد از آن فرمود که [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible]

لختی سخن [illegible] — بعد از آن حکایت کرد که در
[illegible] — [illegible] دانشمند [illegible]

[illegible]

بیان تجدید بیعت

درین باب حکایتی فرمود که بزرگی — بعد از آن حکایت شیخ نجیب الدین
مریدی را بخدمت بزرگی فرستاد — متوکل رحمة الله علیه

لختی سخن در بخشش اصحاب بنعت افتاد — یکی [illegible] برادر زاده
که در حق اصحاب خدمت لطفها کند — تا غیب ارادت آورد

در محل حکایت شیخ بدر الدین — چهار شنبه [illegible] ماه جمادی الاول [illegible]
غزنوی فرمود رحمة الله علیه — از [illegible] شده [illegible]

در انتهای آن فرمود [illegible] — بعد ازین باب حکایت شیخ — [illegible] فرمود
[illegible] بود [illegible] — [illegible] — فردی بود [illegible]
[illegible] گفت — رحمة الله علیه [illegible] — [illegible]
او [illegible]

[illegible] ماه جمادی الاول سنه [illegible] — دوشنبه [illegible]
پایبوس [illegible] سخن در سلوک افتاد فرمود — سنه [illegible] دولت [illegible]
که [illegible] — در باب [illegible]
[illegible] — دادن طعام افتاد

[illegible] فرمود [illegible] خواجه علی [illegible] — بعد از آن سخن [illegible]
رکن الدین [illegible] — [illegible] فرمود [illegible]

بعد از آن فرمود [illegible] شیخ ابو سعید ابو الخیر — [illegible] سخن [illegible]
[illegible] شیخ [illegible] — [illegible]
که من [illegible] متهم [illegible]

کمال [illegible] سالک [illegible]
[illegible]

التی تم

بیان سخنی در دعا ... شیخ [illegible] التوکل الحبی سخن [illegible] افتاد فرمود [illegible] در وقت

[illegible] اعتقاد [illegible] فرمود که [illegible] وقتی [illegible] اگر [illegible]

چهارشنبه بیست و هشتم ماه مبارک رمضان سنه مذکور بعد از آن حکایت کرد که

[illegible] پابوسی حاصل شد بسعادت [illegible] روزی وقت

[illegible] هر یک [illegible] چون [illegible] صبح [illegible] دوازده [illegible] بود

سخنی در [illegible] طعام افتاد [illegible] الحبی سخنی در دعای ماثوره افتاد فرمود

این [illegible]

[illegible] هشتم ماه شوال سنه مذکور بسعادت [illegible] این عرضداشت [illegible] فرمود

پابوسی [illegible] شد [illegible] از آن حکایت کرد که [illegible]

[illegible] عرضداشت کرد شیخ الاسلام [illegible] در خاطر کردم

[illegible] سخن [illegible] فضل و رحمت باری تعالی الحبی سخنی [illegible] افتاد [illegible]

افتاد [illegible] مجلس [illegible] حکایت کرد که [illegible]

[illegible] بعد از آن حکایت کرد که خلیفه [illegible] شیخ الاسلام [illegible] قدس الله سره العزیز

پنجشنبه هشتم ماه شوال سنه مذکور دولت پابوسی بعد از آن احوال [illegible]

حاصل شد حکایت شیخ [illegible] افتاد [illegible] کرد که [illegible]

[illegible] بود [illegible] قلب [illegible]

[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]

مجلس بیست و دوم

[illegible] شنبه بیست و سوم ماه رجب سنه مذکوره بسعادت دست بوس [illegible] نماز بامداد [illegible] جا حاصل آمد سخن در کعبه معظمه [illegible] افتاده بود بحضرت [illegible] عمر [illegible] فرمود که کعبه را دو بار خراب کرده اند

مجلس بیست و سوم

[illegible] شنبه [illegible] شعبان [illegible] سنه مذکوره [illegible] شنبه بیست و چهارم ماه مبارک شعبان سنه مذکوره [illegible] دولت پای بوس [illegible] حاصل [illegible] سخن در [illegible] فرمان [illegible] مقام شیخ افتاده

مجلس بیست و چهارم متضمن [illegible]

[illegible] در ابتدای [illegible] حکایت [illegible] صیام بود [illegible]

[illegible] فرمود که اصل [illegible] در این باب حکایتی فرمود که در مسجد [illegible] دمشق وقف بسیار است

مجلس بیست و پنجم متضمن [illegible] دعا

[illegible] ماه مبارک رمضان سنه مذکور بسعادت [illegible] پای بوس مشرف گشتم [illegible] سخن [illegible] فرمان پیدا افتاد فرمود که وقتی [illegible] بود [illegible] شیخ الاسلام فرید الدین دعا [illegible] بود [illegible]

[illegible] سخن در آداب [illegible] افتاد [illegible] حکایت [illegible] کرده ام [illegible]

مجلس بیست و ششم متضمن [illegible] دعا

چهار شنبه بیست و یکم ماه رمضان سنه مذکور [illegible] پای بوس رسیده شد [illegible] در [illegible] [illegible] خدا [illegible]

[illegible]

بعد از آن فرمود که در حالت تلاوت و سماع
سعادتی که حاصل می شود بر سه قسمت است انوار

لختی سخن در صدقه افتاد فرمود که چون
در صدقه پنج شرط موجود باشد بی شک
آن صدقه قبول باشد

بعد از آن فرمود که صدقه است و صدق است
صدقه خود معلوم است اما صدق

بعد از آن حکایت امیر المؤمنین ابی بکر صدیق
فرمود که او چهل هزار دینار بحضرت رسالت فرستاد

از اینجا سخن در صدق افتاد فرمود که مردی پنج
دینار داشت با خود اندیشید که بزیارت کعبه روم

بعد از آن در معنی تصدق حکایت فرمود که
وقتی امیر المؤمنین عمر خطاب یکی را اسبی
بخشیده بود و آن اسب

بعد از آن سخن در فضیلت اطعام افتاد فرمود
هم بزرگی گفته است که مکرم را اطعام [illegible] زنند

هم در فضیلت اطعام حکایت فرمود
که درویشی در وقت حالی بر صدیقی جان بکار [illegible]

بعد از آن سخن در مقام فقر افتاد
افتاد [illegible] ایشان فرمود
خواجه عزالدین [illegible]

روز شنبه بیست نهم ماه ذی الحجه سنه ثمان و عشرین و سبعمائة دولت
پای بوس میسر شد سخن در وراثت و مناقب سلطان ابراهیم
ادهم افتاد فرمود که او چند سال در غار [illegible] بوده است

بعد از آن فرمود که درویشی
دیگر از [illegible] کرامت بود

هم از اینجا سخن در کرامت اظهار
افتاد فرمود که ولی [illegible]

لختی سخن در بلند همتی
افتاد و از آن فرمود که [illegible]
[illegible] سلطان ابراهیم [illegible]

لختی سخن در ثمره مجاهده افتاد
فرمود که شاه شجاع کرمانی چهل
سال شب نخفت

لختی سخن در جمع و خرج
[illegible] افتاد فرمود که آن
[illegible] بر دو نوع است

لختی سخن در آن افتاد که
بعضی [illegible] سیم قبول
کنند فرمود که در ستدن آن

بعد از آن از آن حکایت ابو بکر صدیق [illegible]
[illegible]

بیان صدق ابوبکر صدیق
[illegible] چهل هزار دینار داده

مجلس بیست و چهارم
[illegible]

بیان آنکه
سلطان ابراهیم ادهم بلخی هر شب
از علیین تا ماه ستاره را از خود
کشید و آواز شنید [illegible]
من التلف بالتلف

بیان شاه شجاع
شاه شجاع [illegible]
[illegible] بوده

بعد ازان فرمود که وقتی در روزی [illegible] بعد ازان [illegible] بر لفظ مبارک راند [illegible]
صاحب [illegible] او [illegible] اعطای [illegible] [illegible] بعد از [illegible] [illegible]

مجلس [illegible] ام

دوشنبه بیست و سوم ماه ربیع [illegible] [illegible] [illegible]
سعادت پایبوس میسر شد [illegible] مذکوره [illegible] پایبوس [illegible] حاصل [illegible]
خواجه ذکره الله بالخیر [illegible] سخن در سماع افتاد [illegible]
تو [illegible] کدام [illegible] بود [illegible] بر لفظ مبارک [illegible]

بعد ازان ذکر شیخ شهاب الدین [illegible] سخن در [illegible] [illegible]
افتاد که او سماع نشنیدی بر لفظ مبارک راند افتاد [illegible] [illegible]

[illegible] سخن [illegible] افتاد بر لفظ [illegible] همین [illegible] [illegible]
[illegible] نظم خوب اشراق فرمود [illegible]

پنجشنبه [illegible] ماه ذی الحجه سنه مذکور دولت بعد ازان فرمود که وقتی [illegible]
پایبوس میسر شد [illegible] علیه السلام [illegible]
آمدن بخدمت [illegible] و آداب [illegible] [illegible]

بعد ازان خواجه ذکره الله بالخیر فرمود یکشنبه بیست [illegible] ماه ذی الحجه سنه مذکور
که آداب [illegible] [illegible] [illegible] حاصل [illegible] سخن [illegible]
مجلس [illegible] نشستند قرآن افتاد [illegible] خواندن [illegible]
[illegible]

بعد ازان فرمود

... لفظ ... رانده ... لطف ... ایشان هم در باب این مثنوی فرمود که

چون علم ... بوده ... اشراقی شنیده شد که وقت نقل ... بود

از آنجا حکایت مولانا شهاب الدین ... در سماع و اهل سماع

... افتاد و فرمود که ... افتاد بر لفظ

... سخن ... افتاده بود ... یکشنبه یازدهم محرم سنه عشر و سبعمایة دولت پای بوس ...

... میسر شد سخن در برکت ... افتاد و فوایدی که ...

... فرمود که شیخ ... چون این حکایت تمام شد سخن در آن

... وقت ... افتاد که وقت نقل و وقتی ...

بعد از آن فرمود ... برکت این ... فرمود ...

که ... از خواجگان ... شیخ ... الدین ...

بعد از آن دو رکعت ... بعد از آن در ترغیب ... و وقت ...

... مولانا ...

سخن در ... افتاد بعد از آن ... بر انتهای این حکایت ...

و ... حکایت ... فرمود ...

بعد از آن فرمود که ... بعد از آن حکایتی فرمود ... این احوال ...

... بخدمت شیخ ... فرمود که ...

... شیخ بهاء الدین ... بسیار ... شد ...

دوازده ... معارف

...

1 59

تحبی سخن در آن افتاد که مرید باید که از کسی چیزی نخواهد نه بزبان خواهد

و همچنان حکایت شیخ بزرگی فرمود که او گفتی که من از کسی چیزی نخواهم

تحبی سخن در احوال انبیا فرمود هر پیغمبری را وقت نقل معجزه کردند

باب دویم در فهرست جلد دویم که مشتمل است بر بیست و هشت مجلس

چهارشنبه بیست نهم ماه شوال سنه تسع عشر وسبعمائة دولت پایبوس بدست آمد سخن در ترک مخالطت افتاد بر لفظ مبارک راند که در ایام

چهارشنبه بیست هفتم ماه ذی قعده سنه مذکور سعادت پایبوس میسر شد سخن در آن افتاد که مریدان بر یار شدید مروم در روند و دیگر بعد

بعد از آن فرمود که شیخ نجیب الدین اول بار که رفت وقت وداع از حضرت شیخ درخواست کرد

تحبی حکایت شیخ بهاء الدین زکریا افتاد که او بخدمت شیخ الشیوخ شهاب الدین پیوست قدس سره

بعد از آن فقد نیز یک شیخ بهاء الدین سخنی در پوست فرمود که در مدت روز آن نعمتها یافت

پنجشنبه سیزدهم ماه ذی الحجه سنه مذکور سعادت پایبوس میسر شد سخن در ملازمت طاعت و مشغولی حق افتاد فرمود که هر کرا

بعد از آن حکایت بزرگی فرمود که پیوسته مشغول بحق بودی و با خلق مخالطت نکردی

مولانا محمود اودهی دوام در خدمت حاضر بود امروز رسیده شد

بعد از آن فرمود که روز زنی بعض بقعه از زمین

سه شنبه بیست پنجم ماه ذی الحجه سنه مذکور دولت پایبوس بدست آمد بخدمت شیخ از روز از نماز جنازه عزیزی آمده بود

بعد از آن

فی بیان ... شیخ ... حاضر بوده ... جنت ...

۱ مجلس اول

۲ مجلس دوم متضمن ...

فی بیان ... سلطان ... رفته اند و شیخ جمال الدین ... هفت بار

۳ مجلس سوم متضمن ...

فی بیان ... الوجود ... الدین ...

۴ مجلس چهارم متضمن ...

۱۴ ماه ربیع الآخر سنه مذکور دولت دستبوس
حاصل شد سخن در دعای افتاد فرمود که دعا قبل از
نزول بلایی باید کرد و لفظی بعربی ادا فرمود
ملایم این سخن حکایت فرمود
که در الجمه خروج کفار [illegible] شد
چون بلای مغل [illegible] رسید

از اینجا سخن [illegible] افتاد فرمود
که [illegible] بنده رسید
بعد از آن فرمود [illegible] بعضی را [illegible] اند
ایشان میگویند که هر قصوری دارد [illegible]

بعد از آن فرمود که قاضی حمید الدین ناگوری جایی
[illegible] بابهائی [illegible]
لختی سخن در توکل افتاد فرمود
که توکل سه مرتبه دارد مرتبهٔ اولی

در مجلس [illegible] ادا کردند
یکی از حاضران مصافحه کرد
ملایم این وقت حکایت فرمود که من
وقتی بر شیخ جمال الدین خطیب هانسوی رفتم

از نسبت [illegible] که موجود بود
[illegible] شده بودند
حکایت فرمود که وقتی
[illegible] سیوم ربیع الآخر سنه عشر و سبعمائه
دولت پایبوس بدست آمد [illegible] کتاب را
سبب توقف [illegible] بخدمت پیوسته شد

بعد از آن فرمود
که آن مرد یار دیگر
مرا ملاقی شد
حکایت کرد
بعد از آن خواجه ذکره الله
بالخیر فرمود که یکبار دیگر
آن مرد با من ملاقی شد
را گفت
بعد از تقریر این حکایات
خواجه ذکره الله بالخیر
روی سوی بنده کرد
گفت

مجلس [illegible] متضمن
[illegible]
دعا قبل
از نزول بلا باید نمود

مجلس [illegible] متضمن
[illegible]

[illegible]

تا چهارشنبه بیست پنجم ماه محرم سنه عشر و سبعمائة ... بعد از آن [illegible]
یا یوسف حاصل شد سخن در طریقه استاد ... از بندر و سیم در خرج کردن آن
و هر چند ... نشود ... طلب شد و ... امروز ...
تا ... میان ... بعد از آن ... پس ... حال
حال ... جمع کردن چنین ... وجه معاش تنگی داشت ...
شنبه پنجم ماه صفر ختم الله بالخیر ... سنه مذکور تا ... حکایت ... بتی
دولت ... میسر شد سخن در قدم اصحاب ... افتاد ... وقتی ...
... را ... باشد در این باب حکایتی فرمود ... رسید
از ... این حرکت ... دوشنبه بیست هفتم ماه ربیع الاول سنه مذکور
حکایتی فرمود که وقتی ... سعادت ... شیخ الاسلام
بخدمت خلیفه در آمد ... فرید الدین ... افتاده بود ...
خواجه ... تا ... فرمود که یک وقت ... بعد از آن ... فرمود که ...
استراحت ... بخدمت حاضر شد ... و چند بار ...
... بیماری ... حکایت ... شیخ
... که شما ... نقل شیخ ... وجود
حاضر ... چشم ... شیخ ... بود و ... سال
... بود که ... در آمد ... بود در روز

بشنم

مجلس ... نقص ...
مجلس هفتم ... اوردنا
... اعتقاد ... شیخ شهاب الدین ... آمده
... از آن ... بارها ... گفت ...
... سلطان ...
افزای ... بحق ... ازو ... دیدن ...
... از رمضان ...
... بود ... سلطان ...

یکشنبه بیست و چهارم ماه [illegible] سنه [illegible] سعادت [illegible] از اینجا حکایت فرمود

در سبب [illegible] حاصل شد [illegible] در [illegible] شیخ الاسلام

افتاد [illegible] از [illegible] شیخ فرید الدین قدس الله سره العزیز

[illegible]

[illegible] سنه [illegible] دولت [illegible]

[illegible] الحکایات

[illegible]

[illegible]

[illegible] از اینجا حکایت [illegible]

[illegible] قطب الدین بختیار [illegible]

[illegible]

در [illegible] افتاد که بنده را [illegible] حکایت در عقیده مردان افتاد فرمود

[illegible] که [illegible] بود

[illegible] شدی

[illegible] اعتقاد [illegible] فرمود [illegible]

[illegible] شیخ [illegible] افتاد

[illegible] شنیده بود

[illegible] دولت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ادینه چهاردهم ماه جمادی الاولی سنه [illegible] دوشنبه بیست و چهارم ماه مذ[کور]

مذکور دولت دست بوس دریافته شد [illegible] روزی بود از دیدن آن خواب خبری

بنده در شب این ادینه خوابی دیده بود [illegible] به تیر رسید بابرکت الغرض

در اثنای مجالس در لفظ مبارک راند [illegible] یکشنبه بیست نهم ماه جمادی الاخری سعادت

که بزرگی بود صاحب نعمت که او بخشش از خواجه [illegible] پایبوس میسر شد از سخن در فضیلت ماه رجب افتاد

اجل سبزی یافته بود رحمة الله علیه [illegible] فرمود که درین ماه دعاهای بسیار مستجاب شود

در میان حکایتی فرمود که سراج الدین [illegible] سه شنبه بیست نهم رجب سنه مذکور دولت پایبوس

مردی بود ساکن قصبه [illegible] روزی وقتی من [illegible] میسر شد یکی بیامد [illegible]

انجا رسیدم در خانه او نزول نمودم [illegible] استمدادی کرد فرمود [illegible] چهارم

بعد از آن سخن در نماز نفل

افتاد فرمود هر که نفل [illegible]

بجای نمازهای فرض [illegible]

بعد از آن حکایت

امام اعظم

ابوحنیفه فرمود

یکشنبه سیزدهم رجب دولت پایبوس

حاصل شد سخن در استغفار [illegible]

افتاد [illegible] لفظ مبارک راند

در میان حکایت فرمود

که وقتی بزرگی [illegible] ایشان

در لباس صوفیان بودند

پنجشنبه سیوم ماه مبارک شعبان سعادت پایبوس یافت

امروز بنده با چند یار بزرگ بیعت تجدید کرد [illegible]

فرمود که چون رسول علیه الصلوة والسلام [illegible]

فتح عثمان [illegible]

بعد از آن فرمود که هر مریدی

خواهد تا تجدید بیعتی کند

و شیخ او حاضر نباشد

گفتی سخن در حسن اعتقاد

فرمود که شیخ رفیع الدین

گر شیخ الاسلام

از نسبت این حکایت [illegible]

فرمود که من وقتی [illegible] بودم

روزی [illegible]

دیدم [illegible] بودم

یکشنبه

مجلس یازدهم [illegible]

۱۲ مجلس دوازدهم

منقبت [illegible]

۱۳ مجلس سیزدهم [illegible]

[illegible]

۱۴ مجلس چهاردهم [illegible]

۱۵ [illegible]

[illegible]

عمل [illegible] جمعه [illegible]

رزق

مجلس [illegible]

[illegible]

۱۶ مجلس [illegible]

منقبت [illegible]

[illegible]

وقت حمل [illegible] از قبله [illegible]

گردانید [illegible] طرف گور [illegible]

کرده بود

از حضرت سلطان [illegible] بیمار [illegible]

[illegible] مضطرب بودند [illegible] خود را

[illegible] یاد کردند

نمی سخن در قول معتزله افتاده بود ابن جباب [illegible] حکم بعد از آن فرمود که در مذهب
حنیفه که اهل کفر و اهل [illegible] [illegible] [illegible] الشعر [illegible] [illegible] [illegible]

در بیان حکایت ابو حنیفه افتاده فرمود بر مصداق این سخن فرموده این آیت
که [illegible] [illegible] [illegible] و ما خلقت الجن و الانس الا لیعبدون

[illegible] کفعمی [illegible] بعد از آن حکایت [illegible] سخن در تلاوت قران
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] افتاده فرموده [illegible] قران [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و با ترتیب جدید خواندند

[illegible] الاسنه [illegible] [illegible] [illegible] فرموده که [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اعقل الناس [illegible]

[illegible] [illegible] فرموده [illegible] [illegible] [illegible] فرموده که [illegible]
[illegible] و اسباب و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] سخن در [illegible] [illegible] جمادی الاول [illegible] [illegible]
او افتاده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] در فال مصحف [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] مصحف [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اختیار کرده

مجلس [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

مجلس [illegible] [illegible]

مجلس [illegible] با حضرت خواجه
کرده بود حضرت ادم [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
باز موجود شده [illegible] [illegible]
پیکی در دل ادم بماند

دوشنبه یازدهم ماه محرم سنه احدی عشر و سبعمائه [illegible] بعد از آنکه [illegible] بشارت [illegible]

سعادت پایبوس میسر شد بلفظ مبارک راند [illegible]

که شیخی بود بزرگ یکی بخدمت او آمد و ارادت [illegible] روی بخدمت او [illegible]

مرید نظر کند اگر در اعمال [illegible]

او را دو بیعت کرد و خرقه یافت مرید [illegible] نظر نکند

لختی سخن [illegible] [illegible] بعد از آن ذکر [illegible] شیخ [illegible] فی [illegible] علیه السلام

[illegible] افتاد [illegible] سلطان [illegible] [illegible] فرمود [illegible]

لختی ذکر [illegible] حکایت مولانا احمد فرمود که او [illegible] لختی حکایت [illegible] مولانا [illegible]

[illegible] حافظ بود [illegible] فرمود که [illegible] بود

[illegible] اخلاق او فرمود [illegible] حکایت [illegible] او [illegible]

[illegible] فرمود [illegible] شنیدم [illegible]

[illegible] بود [illegible]

چهارشنبه سیوم ربیع الاول سنه مذکور دولت [illegible] بعد از آن [illegible] فرمود [illegible]

پایبوس بدست آمد [illegible] [illegible] بود [illegible]

[illegible] دولت [illegible] غایت [illegible] [illegible]

یکی از [illegible] [illegible] چهارشنبه [illegible] چهارم ربیع الاول سنه مذکور دولت پایبوس [illegible]

[illegible] بدست آمد [illegible] روز چند [illegible] پایبوس [illegible] فرمود [illegible]

لختی سخن [illegible] افتاد [illegible] لختی سخن در [illegible] افتاد

[illegible] العین حق و السحر حق [illegible] فرمود [illegible]

که این نشان [illegible] [illegible]

چهارشنبه بیست [illegible] ماه شوال سنه احدی عشر از اینجا سخن در احوال شیخ نجیب الدین [illegible]

[illegible] به دولت دستبوس گزیده شد افتاد در مناقب شیخ کبیر

سخن در دریا افتاد فرمود که در عهد قدیم فرید الدین فرمود که [illegible]

بزرگ بود [illegible] مرد خدای بود در دهلی او مسجدی

[illegible] حکایت شیخ بدرالدین غزنوی افتاد که نظام الدین یعنی حکایت [illegible] شیخ

[illegible] برای او خانقاهی عمارت کرد قطب الدین بختیار [illegible]

[illegible] سخن در نقل اولیا افتاد ازین بیت [illegible] [illegible]

[illegible] از نقل [illegible] حکایت [illegible] مسجد [illegible]

[illegible] بیشتر از نماز [illegible] افتاد [illegible]

[illegible] حکایت فرمود که [illegible] الترض خواجه ذکره الله [illegible] حکایت [illegible]

شرف الدین [illegible] و چشم [illegible] فرمود [illegible]

[illegible] بود

سخن در دریا [illegible] افتاد فرمود که [illegible] یعنی حکایت ابن سیرین افتاد

علیه السلام [illegible] من [illegible] یاران خود [illegible] که تعبیر [illegible] درست بوده

بعد از آن فرمود که یعنی حکایت [illegible] باز فرمود که [illegible]

امام محمد غزالی [illegible] [illegible] افتاد فرمود از [illegible]

علوم او [illegible] که هر که [illegible] [illegible] میخواند

بعد از آن [illegible] روز [illegible] ماه جمادی الاولی [illegible]

السخن شنیدم رحمة الله علیه [illegible]

او گفت من خادم [illegible] بودم [illegible] در [illegible]

سخنی دیگر از امام حجة الاسلام محمد غزالی [illegible] در عوارف شیخ شهاب الدین [illegible]

افتاد فرمود که [illegible] تحقیق [illegible]

سخنی [illegible]

[illegible]

[illegible] عرض کرد [illegible]

[illegible]

افتاد فرمود [illegible]

[illegible]

بعد از آن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نیز سخن در باب جماعتی افتاد که
روزه دارند و طی کنند و مقصود
از آن عجب باشد و ریا

بعد از آن بر لفظ مبارک راند که من وقتی
بخدمت شیخ الاسلام فرید الدین بودم که درویشی [illegible]
دور رسیده بود

چهارشنبه هفتم ماه مبارک رجب سنه
مذکور شرف پایبوس میسر شد سخن در [illegible]
از آن [illegible] افتاده بود که آنحضرت بر دو
نوع [illegible] نسبت یکی آنکه

نیز سخن در آن افتاد که نماز نوافل بجماعت
[illegible] خیر سود که احادیث بعضی [illegible]
دیگر کسانی که خسته گذارده اند

نیز در نمازهای افتاد که [illegible]
[illegible] نفس [illegible] اند فرمود که [illegible]

سه شنبه بیست و ششم ماه مذکور شرف پایبوس حاصل شد
سخن در باب حاجیان و روندگان افتاد سخن مقالات ایشان
در بیان حال اول این فرمود که مشایخ گفته اند که در
وقت نزول رحمت باشد

بعد از آن در باب تحمل و بردباری
بسیار غلو فرمود و گفت هر چند که [illegible]

یکشنبه بیست پنجم ماه مذکور سنه اثنی عشر و سبعمائه
سعادت پایبوسی بدست آمد سخن در نماز نفل
افتاد فرمود که آنچه مصطفی صلی الله علیه و سلم
گذارده است بر سه نوع است یک نوع آن است که
تعلق بوقت دارد یک نوع آن است که تعلق
بسبب دارد یک نوع آن است که تعلق [illegible] دارد
[illegible] بسبب نه بوقت

شنبه بیست دوم ماه شوال سنه اثنی عشر و سبعمائه
دولت پایبوس مشرف شد خواجه [illegible] که [illegible]
[illegible] مشرف است پیش نشسته بود مشارق [illegible] میخواند

دیگر این بیان | دیگر این بیان فرمود | بعد از آن خواجه | بعد از آن سخن
و [illegible] | که اگر صورت | نوع این فرمود | در آن افتاد که اگر
[illegible] مجلس باشد | [illegible] بسند آن | [illegible] | [illegible]
تا روز [illegible] علیه السلام | خود را [illegible] نماید | خواجه [illegible] | باشد که از عالم [illegible] رسیده

مجلس بیست و ششم
متضمن [illegible] و دعا

مجلس بیست و [illegible]

مجلس بیست و هفتم
متضمن [illegible] و دعا

مجلس [illegible]
متضمن [illegible]

[illegible] از حضرت سلطان المشایخ [illegible]
[illegible]

مجلس سی و دوم ۳۲
متضمن بر دو دعا
علی سوره ... روح و سوره
و از نماز عات

ادینه پنجم ماه مبارک ذی‌الحجه سنه مذکور سعادت بعد از این عاجز ذکره الله بالخیر
پای‌بوس رسیده پیش از نماز ادینه هم در مسجد برین حرف رسید فرمود که شیخ
خانه که پیش کیلوکهری حکایت در ترک دنیا الاسلام فریدالدین را ... مثل
افتاد فرمود که وقتی رسول علیه السلام این کلمات بودی یا ربا کفنی کم

مجلس سی و سیوم ۳۳
متضمن بر ... دعا

هم از نسبت ترک دنیا حکایت فرمود چهارشنبه بیست دوم ماه محرم سنه اثنی عشر و سبعمائه
که بزرگی بود از بزرگان وقتی مصلا در پیش آب دولت پای‌بوس حاصل شد از قوت کتاب ...
ربع المعانی تجدید ایشان برده بود

از نسبت کتابی که بنده پیش برده بود فرمود که بنده عرضداشت کرد که مکتوبات عین القضات
از آن کتابهایی که شیخ نبشته اند روح الله روحه هم نیکو کتابی است و ... [illegible]

بعد از آن فرمود که او پدر خود را نوشته در بیان سوال ... عین القضات
است که قاضی بود در ... ستان شیخ احمد غزالی بود

بعد از آن فرمود که عین القضات بعد از آن فرمود که شیخ احمد ... بود
خورد بود در میان کودکان بازی میکرد بسیط ... مادر و پدر او را پنهان داشتند

بعد از آن فرمود که من وقتی خدمت اینجا سخن در ترک دنیا افتاد ...
شیخ کبیر در اجودهن بوده بودم کی آمد غلو میفرمود بر زبان مبارک راند

مجلس سی و چهارم ۳۴
متضمن بر دو ... حکایات

ادینه بیست دوم ماه ربیع الاول سنه اثنی اینجا سخن در قطع تعلق از خلق
عشر و سبعمائه دولت دستبوس میسر شد افتاد فرمود که امام احمد حنبل رحمه الله
سخن در بزرگی خواص عثمان حرب ابادی افتاد علیه مدتی از خلق برید

لطی

دوشنبه بیست و دوم ماه [illegible] مذکور سعادت [illegible] بعد از آن فرمود که هر که
با [illegible] گفت که یکی از [illegible] [illegible] اند [illegible]
[illegible] خدمت [illegible] هر چه [illegible] براند [illegible]
دیگر [illegible] چیزی [illegible] بگویند

[illegible] همان شخص [illegible] در حکایت [illegible] بعد از آن فرمود که [illegible]
[illegible] اکنون در فلان موضع [illegible] اند و از [illegible]
یاران [illegible] کرده اند [illegible] و نیز آنکس که صاحب ذوق [illegible]
[illegible]

[illegible] قاضی بود بعد از آن خواجه ذکره الله بالخیر
در [illegible] شیخ الاسلام فرید الدین [illegible] فرمود [illegible] که سماع شنوده ام
[illegible] در صفت [illegible]
بعد از [illegible]
[illegible]
[illegible] بر داری [illegible]

[illegible] خواجه [illegible]
[illegible] فرمود که سلطان ابراهیم ادهم رحمة الله علیه [illegible] خواجه ذکره الله
[illegible] بود

[illegible] دست [illegible] روز [illegible]
حکایت فرمود [illegible] [illegible]
[illegible] الملک [illegible]

مجلس [illegible]
تفحص [illegible]
[illegible]
و احتیاج [illegible]
و تحمل و اوصاف [illegible] شیخ بود

[illegible]

باب ... فهرست جلد سوم که مشتمل است بر هفده مجلس

دوشنبه بیست و هفتم ماه ذوالقعده سنه اثنی عشر و سبعمایه سعادت پایبوس حاصل شد ذکر طبقات افتاد فرمود که پیغمبر علیه السلام فرموده است که امت من بعد از من بر پنج طبقه باشند مدت هر طبقه چهل سال

لختی سخن در مشغولی حق افتاد که کاران دارد و دیگر هر چه جز آن است مانع آن دولت است می فرمود

در بیان عقابت فرمود که شیخ ابوسعید ابوالخیر چون بکمال حال رسید کتبی که خوانده بود [illegible]

سه شنبه دوازدهم ماه ذیحجه سنه اثنی عشر و سبعمایه شرف پایبوس بدست آمد جمعی مجدد خواجه ذکره الله بالخیر نشسته بودند

از نسبت انتقال حکایت فرمود که بزرگی [illegible] شیخ [illegible]

[illegible] نظام الدین [illegible]

هم از کلمات [illegible] حکایت فرمود که یاری گفتی که هرگاه بعد از وفات من [illegible] باشد

لختی سخن در عصمت انبیا و اولیا افتاد فرمود انبیا معصوم

ادینه بیست و دوم ماه ذیحجه سنه اثنی عشر و سبعمایه سعادت دستبوس رسیده شد [illegible] و فاتحه درخواست کرد بر نیت آنچه از آن یاد ماند

بعد از آن حکایت فرمود که من شیخ [illegible] غزنوی را در خواب دیدم

دوشنبه غره ماه صفر ختم الله بالخیر والظفر سنه ثلث عشر و سبعمایه دولت پایبوس دست داد سخن در نوافل [illegible] افتاد فرمود که [illegible] شیخ الاسلام فریدالدین را [illegible] در خواب دیدم [illegible]

لختی سخن در [illegible] افتاد در بعضی [illegible] فرمود [illegible] شیخ الاسلام [illegible] اصحاب کهف [illegible]

لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد و هو علی کل شیء قدیر

سوره [illegible] بعد عصر

دوازدهم

در بیان ملاقات جناب رسالت صلی الله علیه وسلم با اصحاب کهف

مجلس اول [illegible]

[illegible] طبقه [illegible] والتقوی [illegible]

تحلی سخن در توکل افتاد فرمود که اعتماد کرد حق بعد ازان بهمه یعنی حکایت فرمود

می باید کرد و نظر بر حکس نباید داشت که وقتی ابراهیم خواص در سفر کعبه بود رفت

بعد ازان بعینی حکایت فرمود که وقتی بعد ازان خواجه ذکره الله بالخیر فرمود

نباشیم بخدمت خواجه فرید الدین بسطامی آمد که شیخ مخدوم رزق را بچهار قسم لفظ اندر رزق

جمعه بیست و نهم ماه جمادی الآخر سنه مذکور و نیز زکوة نیز بیشیان ربع مال بود

سعادت پایبوس بدست آمد سخن در فضیلت نماز در عهد پیغمبر علیه السلام از دویست درم

نماز جماعت افتاد در آن روی بیدو کرد و گفت باید که تو پنج درم شد بعد ازان فرمود که از

بنده [illegible] سخن گفت ذکر این حدیث بعد ازان بر لفظ مبارک الله که شیخ

چه گوییت که الشیخ حبیب له و الکعل [illegible] الا اعلم رضی الدین قدس الله سره العزیز

فرمود که میگوییند یکی از میفرمودند که زکوة سه نوع است زکوة شریعت

از نسبت زکوة حکایت [illegible] بعد ازان از نسبت حدیث سخن

در [illegible] یا علی [illegible] یا علی [illegible] در فضیلت مولانا رضی الدین صغانی

زکوة الحقیقة صاحب مشارق افتاد

بعد ازان خواجه ذکره الله الغرض چون پنج المقصود ازانجا بعد ازان طعام

الله بالخیر فرمود که [illegible] رفت ازانجا [illegible] آمد که در انجا پیشی او آوردند

[illegible] بیرون رفت [illegible] در [illegible] بعد ازان او را فرمود که برخیزید

و از چنانه بود بغداد عالم بود محمد استادی بوده است انگاه حکایت فرمود

بعد از آن مجاهده ذکره الله بالخیر فرمود که [illegible] سخن در آن افتاده که شیخ [illegible]

شیخ را [illegible] حکایت که پیش از اشتغال [illegible] هر [illegible] شدند [illegible]

بیمار شدند

لحظه‌ای سخن در خدمت افتاد در مراعات [illegible] لحظه‌ای سخن [illegible] افتاد

اصحاب فرمود هر که خدمت کرد او مخدوم شد [illegible] فرمود [illegible]

چهارشنبه [illegible] ماه جمادی الاول سنه ثلث عشر و سبعمائه سعادت پایبوس شرف [illegible] بعد از آن حکایت [illegible] که در ایام سلطان ناصر الدین [illegible]

ایام ملکی [illegible] بسیار [illegible] سلطان [illegible]

از آن کاغذ [illegible] نوشته بود [illegible]

در اثنای این حکایت [illegible] روایت [illegible] شیخ جلال الدین تبریزی [illegible]

[illegible] علیه السلام [illegible] که مکتوب [illegible]

[illegible]

لحظه‌ای سخن [illegible] در [illegible] گفت که [illegible]

پرسید که این حدیث چگونه است [illegible] اشتغال [illegible]

صاحب الورد ملعون و تارک الورد ملعون [illegible] خوانند

چهارشنبه چهارم ماه جمادی الآخر سنه ثلث عشر و سبعمائه دولت [illegible] بعد از آن [illegible]

پایبوس به دست آمد سخن در نظم افتاد [illegible] شیخ [illegible]

و فرمود که هر کس [illegible] بعد از آن [illegible] بود

مجلس سیزدهم

جمعه سلخ ماه مبارک رمضان عمت میامنه سنه | عیدی از آن فرمود که در شب
ثلث عشر وسبعمائه دولت پایبوس حاصل شد | [illegible]
سخن در صدق [illegible] افتاد فرمود که معامله با حق یا خلق برود | که روا باشد که حق تعالی
[illegible] و معامله خلق باید بکر [illegible] قسم | مومن را درد و رنج برد

مجلس چهاردهم

سه شنبه یازدهم ماه شوال سنه ثلث عشر وسبعمائه | چون آن غلام از پیش بیرون
دولت پای بوس میسر شد امروز بنده غلامی | رفت خواجه ذکره الله بالخیر
پیش پای [illegible] عرضه داشت کرد که این غلام | حکایت فرمود که شخصی
نماز می‌گذارد و دیر باز دنبال بنده | از پی درویشی از بهار آمده

پنجشنبه [illegible] شوال سنه ثلث عشر وسبعمائه | آدینه یازدهم ماه مبارک ذی الحجه سنه ثلث
دولت پایبوس بدست آمد سخن در اتفاق | عشر وسبعمائه دولت پایبوس بدست
افتاد فرمود [illegible] | آمد سخن در حال افتاد که مردان حق
اتفاق باید کرد که [illegible] هر کار | هر طعامی که میخورند نیت ایشان

[illegible] ماه مبارک ذی الحجه سنه ثلث | دوشنبه بیست یکم ماه مبارک ذی الحجه
عشر وسبعمائه دولت پایبوس بدست آمد | سنه ثلث عشر وسبعمائه دولت
سخن در [illegible] افتاد که مردان حق [illegible] | پایبوس حاصل شد فرمود که از لشکر
که میخورند نیت ایشان | [illegible] عرضه داشت کرد

از نسبت این معنی بر لفظ مبارک | بعد از آن بر لفظ دربار | [illegible] افتاد بنده
راند که [illegible] | راند که من در اوایل این کلمات | عرضه داشت کرد که [illegible]
اختصاص [illegible] | از مولانا عماد الدین [illegible] شنیده ام | در کنار [illegible] که طاعتی

مجلس شانزدهم

بعد ازان خواجه ذکره الله یکشنبه چهاردهم ماه مبارک رجب سنه ثلث عشر و سبعمائه

بالخیر فرمود که پیغمبر علیه السلام سعادت دستبوس رسیده شد سخن در نماز جماعت افتاد

بعد ازان فرمود که رسول علیه السلام بعد ازان حکایت عبدالله مسعود کرد در اول

وقتی خواست که نماز گزارد و مجلسی دیگر بود [illegible] کردی تا روزی رسول علیه السلام [illegible]

هم از نسبت این حروف حکایت فرمود از نسبت بزرگی شیخ قطب الدین رحمة الله

که مردی بود رئیس نام که او بیعت بخدمت علیه رحمة واسعة حکایت فرمود وقتی

شیخ قطب الدین بختیار داشت شیخ بهاء الدین زکریا و شیخ جلال الدین

چهارشنبه بیست چهارم ماه مبارک رجب سنه ثلث از نسبت این [illegible]

عشر و سبعمائة شرف پایبوس حاصل آمد سخن در صاحب تفسیر

در تفسیر کشاف افتاد فرمود که در [illegible] افتاد و عقیده او [illegible]

که قرائت حسن بصری یا المحمد [illegible] بلفظ مبارک اند کرده

بعد ازان حکایت فرمود که شنیده ام از مولانا حکایت دیگر فرمود [illegible] شیخ

صدر الدین کوفی که او گفت که [illegible] وقتی پیر مولانا عارف نام [illegible] وقتی بخواست

که نحو مفصل بخواند [illegible]

سه شنبه هفتم ماه مبارک شعبان [illegible] از نسبت این حکایت [illegible]

مذکور سعادت پایبوس میسر شد یکی از حاضران که از مولانا عزیز [illegible]

حکایت کرد که وقتی من در [illegible] او گفت من و مولانا برهان الدین

افتادم که اینجا گور [illegible] علیه السلام کابلی که [illegible]

مجلس [illegible] بیان نماز جماعت

بیان حکایت رئیس [illegible] قطب الدین [illegible]

مجلس [illegible] بیان [illegible]

مجلس [illegible] بیان [illegible]

تفسیر کشاف و ایجاز و سلاست مانند تفسیر عمده بیان نحو مفصل از جهت مصنف

چهارشنبه بیست و هفتم ماه صفر سنه اربع عشر و سبعمائه لختی سخن در آن افتاد که بعضی

سعادت پای‌بوس حاصل گشت شخصی از آن [illegible] بنده [illegible] خلق را اخراج زود تغییری

نصیر الدین محمود کنجه سلمه الله تعالی که یکی از مریدان حضرت اعتقاد [illegible] بر زبر مبارک لفظ مبارک راند

شهرت کرد که فردا چهارشنبه آخر [illegible] که آنکه طبع او لطیف باشد

لختی سخن در تغییر مزاج ملوک افتاد و قومی که [illegible] و مناسب این سخن حکایت فرمود [illegible]

از کلمات که [illegible] پیغمبر علیه السلام [illegible] سلطان شمس الدین [illegible] بود

بنده [illegible] که حاضر بود [illegible] بعد از آن فرمود که مذهب بعضی آن است

عرض [illegible] و آن سخن این بود که اگر مرید [illegible] باشد که اولیاء پیر [illegible] فضل دارند و [illegible]

حکایت [illegible] سه‌شنبه هفدهم ماه مبارک ربیع الاول سنه

[illegible] اسرائیل [illegible] اربع عشر و سبعمائه سعادت پای‌بوس مشرف شد

[illegible] یکی از حاضران [illegible] فرمود

لختی سخن [illegible] مشایخ افتاد از [illegible] شیخ فرید الدین افتاد [illegible]

و صدق [illegible] بود [illegible]

[illegible] لختی حکایت مردان غیب افتاد

حکایت فرمود که در [illegible] شیخ الاسلام فرید الدین [illegible] خواجه [illegible] فرمود که در اوایل

[illegible] در [illegible] ماه جمادی الاول سنه اربع عشر و سبعمائه

[illegible] قطب الدین [illegible] سعادت پای‌بوس رسیده [illegible] در مجلس افتاد

[illegible] خراب بوده است [illegible]

مجلس چهارم

مشتمل بر شش فائده

[illegible] عقیدت و محبت [illegible]

[illegible] مقدمة الکون و حکایت [illegible]

ملاقات خواجه قطب الدین با خضر بر مناره‌های مسجد

تا شب سه شنبه چهاردهم [illegible] در خدمت جلیل چهارم که [illegible] بر خصت [illegible]

شب پنجشنبه بیست چهاردهم سنه اربع عشر و تسعمایه بسعادت [illegible] بعد از آن نسبت [illegible]
پابوس [illegible] بعد از روز [illegible] جلد اول که نام [illegible] حکایت فرمود که ابو هریره
از وی فواید الفواد جمع کرده رضی الله عنه [illegible]

بعد از آن فرمود که ابوبکر صدیق رضی الله عنه بعد از آن در مناقب امیر المومنین [illegible]
در خدمت عمر [illegible] حدیث روایت کرده بود عنه فرمود که وقتی رسول علیه السلام

بعد از آن در نسبت موافقت بچهار شنبه بیست و هفتم ماه محرم سنه مذکور
بسعادت پابوس [illegible] کرد که صحابی دولت پابوس [illegible] حکایت
[illegible] مجمعی حاضر بود درویشی افتاد که او [illegible]

از اینجا حکایت فرمود که وقتی [illegible] بعد از آن فرمود که یک شب [illegible]
شب بیست هفتم یا بیست ششم ماه رمضان دیدند [illegible]

سه شنبه دوازدهم ماه صفر ختم الله بالخیر والظفر [illegible] سخن در خدمت کردن
سنه مذکور بسعادت دستبوس رسیده شد [illegible] فرمود که حدیث
سخن در طایفه افتاد که دعوی کرامات کنند [illegible] القوم اخرهم شربا
و خود را کشف نمود [illegible] کنند فرمود که [illegible] معنی [illegible] قوم را [illegible]

بعد از آن فرمود که وقتی [illegible] سخن در ضیافت افتاد [illegible] حکایت [illegible]
امام شافعی مهمان [illegible] در عایت [illegible] طعام خوص سلطان افتاد
شد آن دوست بعد از آن فرمود که در بغداد [illegible]
از جنس طعام درویشی بود [illegible]

بچهار شنبه

مجلس اول [illegible]

مجلس دوم [illegible]

مجلس سوم [illegible]

از ابیات [illegible] حکایت فرمود [illegible] شمس [illegible] بعد از آن حکایت فرمود که [illegible]
[illegible] شیخ الاسلام عزالدین [illegible] و شمس [illegible] جمال الدین [illegible]

شنبه بیست و نهم ماه [illegible] سنه [illegible] دولت [illegible] سخن در کشف و کرامات اولیا
پای بوس [illegible] افتاد از انجا حکایت شیخ سعدالدین
[illegible] فرمود که او [illegible]
[illegible] گفته باشد [illegible] اعتقادی [illegible]

گفت من وقتی [illegible] شیخ سعدالدین
[illegible]
[illegible] فرمود [illegible] شیخ سعدالدین

بعد از آن حکایت فرمود [illegible] سنه خمس عشر و سبعمایه [illegible]
که مرید [illegible] شیخ الاسلام [illegible] پای بوس [illegible] سخن در صفت دنیا افتاد
[illegible] ذکر [illegible] چیزی [illegible] نیست

شنبه [illegible] ماه [illegible] سنه خمس عشر و سبعمایه دولت [illegible] بعد از آن فرمود که شیخ
پای بوس [illegible] بدست آمد سخن در اوراد [illegible] افتاد [illegible]
[illegible] رسید که از اوراد [illegible] چه خوانی [illegible] صدهای بار بخواند

دوشنبه بیست و هشتم ماه [illegible] سنه خمس عشر و سبعمایه دولت پای بوس
میسر شد سخن در عشق و عقل افتاد فرمود که میان ایشان [illegible] علما اهل
عقل اند و درویشان اهل عشق اند عقل علما بر عشق غالب است

مجلس یازدهم [illegible]

مجلس دوازدهم [illegible]

مجلس سیزدهم [illegible]

مجلس چهاردهم [illegible]

پنجشنبه چهاردهم ماه جمادی الآخر سنه اربعة عشر [illegible] سخن در [illegible] خدمت شیخ فرمود که
و سبعمائة دولت پایبوس حاصل گشت سخن [illegible] وقتی حضرت رسالت علیه السلام
در جواب قبول کردن فتوح افتاد بنده [illegible] گرد [illegible] خبر [illegible] حضرت [illegible] دار

شنبه بیست و نهم ماه مبارک رجب سنه اربع عشر بعد از آن فرمود [illegible] بره
و سبعمائة دولت پایبوس حاصل گشت سخن [illegible] شیخ الاسلام [illegible]
قبول کردن فتوح افتاد بنده عرضداشت کرد [illegible] ملک [illegible] الدین
[illegible] هفته سواجب [illegible] که [illegible] در توقف بود [illegible] الدین [illegible] کرد
به بنده [illegible] رسیده بود

بعد از آن از نسبت [illegible] بنده اگرچه بعد از بعد از آن سخن در [illegible]
[illegible] رسید حکایتی فرمود [illegible] آنکه [illegible] کرده [illegible] الدین [illegible]
قدس سره العزیز

بعد از آن بنده عرضداشت کرد که [illegible] عا از اینجا سخن در [illegible] شیخ
چگونه [illegible] اعینونی عباد الله رحمکم الله [illegible] الدین افتاده [illegible]

بعد از آن [illegible] دعا فرمود پنجشنبه چهاردهم ماه مبارک رمضان سنه
[illegible] حاجات [illegible] اربع عشر و سبعمائة دولت پایبوس
عشر [illegible] خواندن آمد [illegible] رسید [illegible] افتاد [illegible]

بعد از آن حکایت سه شنبه یازدهم ماه مبارک [illegible] سنه اربع
فرمود [illegible] امام اعظم عشر و سبعمائة [illegible] ایام [illegible] اصفهانی
ابو حنیفه کوفی [illegible] [illegible] [illegible]

مضمون [illegible]

مجلس هشتم
مضمون [illegible]

مجلس نهم مضمن
[illegible]

مجلس [illegible] مضمن
[illegible] و [illegible]

البسنة

در بیان [illegible] سخن [illegible] طعام [illegible]

[illegible] درویشی [illegible] اعمال [illegible] شود [illegible]

[illegible] بوده است [illegible] میکرد [illegible]

[illegible] لفظ مبارک خواجه [illegible] و در ذکر شیخ الاسلام بهاء الدین

[illegible] رسول علیه السلام [illegible] حکایت فرمود که [illegible] بود

[illegible] رسالت [illegible] عبدالله [illegible]

[illegible] ابی عبدالله را [illegible] بعد از آن [illegible] خواجه [illegible]

[illegible] گفت [illegible] فرمود که [illegible] عبدالله [illegible] شیخ

[illegible] الاسلام [illegible]

[illegible] داریم [illegible]

چهارشنبه [illegible] ماه [illegible] سخن [illegible] افتاد که اگر

[illegible] دولت [illegible] را نصیحت کند

[illegible] شهوت [illegible] باید که [illegible] نکنند

[illegible] چهارشنبه [illegible] ماه رجب [illegible]

[illegible] دولت [illegible]

[illegible] مستقبل [illegible] نبود

[illegible] ندامت [illegible] کرده است

[illegible]

چگونه توبه کند و از [illegible]

[illegible] باشند چگونه توبه کرده شود

مجلس [illegible]

[illegible]

81

ملازم استماع فرمود که علی ماهو گیری که در ... بود — هم ... [illegible] ... از مود

در باب کسی که او را دردی و خشکی شود ... اعتقادی نیکو — که یحیی معاذ رازی گفته است که بگذرد محبت از طاعت

مناسب این سخن فرمود که شیخ الاسلام فرید الدین بارها بر کسی ... گفتی خدای تعالی ترا دردی دهد — ... حکایت شیخ جلال الدین تبریزی افتاد که در ... او ... رسید ... در ... ختم ... مردی ... فردوس ... بر سر گرفته

هم در مناقب شیخ جلال الدین حکایت فرمود که چون او از بداؤن عزیمت لکهنوتی کرد این معنی در دل او روان شد — ... سخن در احوال ... افتاد که طاعت بسیار کند و شغل ... را چندانی نباشد

پنجشنبه دوم ماه ربیع الاول سنه خمس عشر و سبعمائه دولت پایبوس دست داد فرمود که در راه حق ... کار ... باید — ملازم ... حکایت فرمود که ... در ... را از ... دختر پادشاه ... افتاد و دختر پادشاه را ...

از نسبت این حکایت فرمود که شیخ ... مبارک در ایام جوانی بازی ... عشق در فتنه ... بر دیوار او ... — در معامله طعام ... یکی باید و سلام کرد و بنشست از آن نسبت خواجه ذکر ... حکایت فرمود

یکی از حاضران پرسید که هندو ... کلمه میگوید و خدای را به وحدانیت یاد کند

حکایت ابو طالب در افتاد فرمود که ... او ... مصطفی علیه السلام ... او ...

دوشنبه ... ماه جمادی الاول سنه خمس عشر و سبعمائه دولت پایبوس میسر آمد حکایت ... از یاد ... شیخ ...

مجلس پانزدهم ... بتاریخ ...

مجلس شانزدهم ... نصف ...

[illegible]

... حکایت شیخ جلال الدین ... حکایت جماعت ... ان
... که چون شیخ نجم الدین صغری را ... افتاد که ... [illegible] شنید
که شیخ الاسلام حضرت دهلی بود ... که از شیخ ... خبر باشد

... [illegible] حکایت ... دوشنبه پانزدهم ماه شوال سنه خمس عشر و سبعمائه
شیخ الاسلام قطب الدین ... بدولت پای‌بوس رسیده شد سخن در غیبت خلق افتاد
... فرمود که ... بخدمت شیخ فرمود که در آنچه مصاف ملک ... [illegible] روز
... بودم

بعد از آن ... گفت که ... مرید ... حکایت فرمود که در ایام
شیخ فرید الدین بود ... [illegible] ... سلطان ناصر الدین ... و
... [illegible] ... ملتان رفت در میان اجودهن رفت

... [illegible] ... افتاد که ... هم از این نسبت خلق خوش و تواضع ... را
... [illegible] ... فرمود که عمرو عاص در ایام جاهلیت رسول علیه السلام
هجو کرده بود

شنبه ... هفتم ماه ذیقعده سنه خمس عشر و سبعمائه ... بعد از آن فرمود که
شرف پای‌بوس میسر شد عزیزی فرزند ... آمده بود ... که بخدمت ... [illegible]
... که خواجه ذکره الله بالخیر ... شفقت ... شیخ گفته داد ... و ارادت ... آورد آنرا
... داشته ... تعلیم ... بود

... فرمود ... باید ... فرمود که ... [illegible]
... بعد از آن فرمود که ... بود مگر ... عاقل را
... آمده ... بیرنجانید و آن بخدمت شیخ

مجلس ۲۱ ... [illegible]

مجلس ۲۲ ... [illegible]

بیان ... [illegible]

الفقاه حکایت فرمود که چون من بخدمت شیخ [illegible] خواندم [illegible]

الاسلام فرید الدین [illegible] رسیدم و ارادت آوردم [illegible] کتابی [illegible]

کرد [illegible] لفظ مبارک [illegible] معصیت نمی باشد [illegible]

[illegible] حکایت در اتفاق افتاد فرمود چهارشنبه بیست و هفتم ماه [illegible]

که امیر المؤمنین علی رضی الله عنه [illegible] سعادت پای بوس [illegible]

یکدم میان رفقای خود [illegible] کند خلق [illegible] چگونه اند [illegible]

[illegible] حکایت فرمود که در بعد ازان آن درویش [illegible]

[illegible] وقتی [illegible] از دروازه [illegible]

خواجه [illegible] فرمود که چون من الغرض [illegible]

این سخن ازان درویش شنیدم روز [illegible]

با خود تصور کردم که [illegible] آنک

القصه بعد ازان این سخن گفت سه شنبه [illegible] ماه مبارک رمضان [illegible]

اول باری مشهور [illegible] شد عشر [illegible] سعادت پای بوس [illegible]

و چون [illegible] سخن [illegible] اخلاص [illegible]

[illegible] مبارک [illegible]

بعد ازین [illegible] سخن [illegible]

[illegible] سوره الحمد [illegible] بر [illegible] غایب [illegible]

[illegible] سوره [illegible] چگونه باشد [illegible]

بركت اجابته
مردم را بپايد كه چند
بياموزد

با همين حكايت فرمود
كه روزي شيخ الاسلام فريد الدين
نماز بامداد گذارده بود

شنبه بيست و هفتم ماه ربيع الاول سنه ستة عشر
وسبعمايه سعادت دستبوس ميسر شد سخن در بركت
قرآن افتاد و حفظ آن فرمود كه در بداون مردي بود
قرآن بهفت قرائت ياد داشت

يكشنبه بيستم ماه ربيع الآخر سنه مذكور سعادت
پايبوس حاصل شد سخن در طايفه افتاد [illegible] دست
در باب كساني كه بزيارت كعبه روند و چون
باز آيند بكار دنيا مشغول شوند

يكشنبه يازدهم ماه جمادي الاول سنه ستة عشر
وسبعمايه دولت پايبوس ميسر شد از حضرت
رسالت صلي الله عليه وسلم حكايت فرمود كه يكي
رسول صلي الله عليه وسلم در خواب ديد كه جاي [illegible] بالاي آن

شنبه بيستم ماه ربيع الاول سنه ستة عشر وسبعمايه
دولت پايبوس ميسر شد در آن روز مردي را در جماعت
خانه گرفته بودند يا كار ديگر بود والله اعلم تا كه بود و چه بود

هم در مجلس مذكور اين حكايت فرمود كه مردي بود
در غزنين او را مولانا حسام الدين بره
گفتندي

العوض آن شادي مقري را
خواجه بود ساكن لهاور
ورا خواجگي مقري گفتندي
بس بزرگ بود

بعد از آن فرمود كه بعد از
نقل شيخ الاسلام فريد الدين
مرا اشتياق حج عظيم غالب شد
گفتم باري در اجودهن بر روضه شيخ بزيارت

در همان يكي از حاضران سلطاني
رسانيد كه او احمد كاپوري خواهد
خواجه ذكره الله بالخير فرمود كه
آري ميدانم كه او مردي عزيز است

۲۶ مجلس بيست و ششم
متضمن بر دو مدعا
سنجي بكار رود
بيان آنكه
گرفته در جماعت خانه آمده بود
چون خادمان او را بگرفتند
حضرت سلطان المشايخ او را آزاده
توبه كناينده بكند

مجلس بيست و هشتم متضمن
بر يك مدعا
بيان آنكه
حج [illegible]

۲۹ مجلس بيست و نهم
متضمن بر چهار مدعا
بيان آنكه
تا اهل دنيا را علم چيست

بعد ازین معنی عفو کردن جرم حکایت
فرمود که شیخ الاسلام فرید الدین را
پسری بود محمد نام او را مس میخواندند

بعد از آن در معنی حکم کردن [illegible] و قبول کردن
مریدی [illegible] فرمود که [illegible] نقاه
[illegible] الخردواندی

سخن در حکایت شیخ الاسلام [illegible]
افتاد که من بقدر ده دوازده ساله
بوده ام که در پیش تخت میخواندند یکی [illegible]

[illegible] الدین
[illegible] محبی
[illegible] گشت

المعصم بعد از آن عزیمت دهلی شد بری یا
عزیزی بود عوض نام همراه شد در اثنا راه
اگر جایی خوف شیر یا خوف دزدی بودی

[illegible] الدین افتاد
و [illegible] گرفتن ایشان از سماع
فرمود که وقتی ایشان [illegible]

سخن در آن افتاد که شیخ قطب الدین
و شیخ جلال الدین تبریزی با هم دیگر چگونه
ملاقات کرده اند فرمود

دوشنبه تاریخ یازدهم [illegible] سنه خمس عشر و سبعمائه
سعادت دستبوس [illegible]
در خدمت مخدوم جهانیان [illegible] تا شرف [illegible]

بعد از آن فرمود که بار استخاره
که هر روز مبلغ [illegible] برای
خیریت [illegible] روز [illegible]

شنبه شانزدهم ماه [illegible] سنه خمس عشر و سبعمائه سعادت پایبوس
حاصل شد [illegible]
کرد که این [illegible] دل بخدمت مخدوم [illegible]

آنگاه از نسبت [illegible] فرمود گردد
حدیث آمده است که قومی باشند
که ایشان را از [illegible] در بهشت برند

سه شنبه ماه [illegible] ختم الله بالخیر والظفر سنه مذکور دولت
پایبوس دست داد سخن در قناعت افتاد و علو همت [illegible]
در طلب دنیا فرمود که از مولانا حافظ الدین که کتابهای [illegible]

[illegible] اشتیاق ملاقات
حضرت سلطان المشایخ [illegible]
[illegible]

مجلس بیست و سیوم
متضمن بر یک [illegible] عبادات

مجلس بیست و چهارم
متضمن بر یک [illegible]

مجلس بیست و پنجم
متضمن بر یک [illegible]

اتقم

بعد از آن [illegible] بوده است از نسبت این حکایت فرمود که دوالی
که [illegible] سه چیز نیست که خود [illegible] بود که چون [illegible] اگر دیدی بدین عبارت
باید گفت [illegible] دیگر را باید آموخت   اللهم ارحمنی و محمدا و لا ترحم معنا احدا

[illegible] ماه مبارک رمضان سنه ست و سبعمائة   التحقیق حکایت شمس دبیر
سعادت پایبوس [illegible] شد از زبان خواجه ذکره الله افتاد   [illegible] رسید که تو
با اثر از آفتاب در سایه می آمد   شمس دبیر را دیده بودی

[illegible] سخن در نماز تراویح افتاد   آنگاه فرمود که من الحمد تا سی پاره پیش
بنده [illegible] رسید که [illegible]   شیخ کبیر خوانده ام و دیگر غایب خوانده ام

پنجشنبه پانزدهم ماه مبارک رمضان سنه مذکور   التحقیق حکایت امام اعظم
بعد از آن پایبوس [illegible] سخن در تراویح افتاد   ابو حنیفه کوفی افتاد
فرمود که تراویح [illegible] یک ختم در تراویح سنت   که او در ماه رمضان شصت
خواه در یک شب خوانده خواه در سی شب   و یک ختم کردی

یکشنبه نهم ماه شوال سنه ست عشر و سبعمائة دولت   از اینجا سخن در مناقب
پایبوسی میسر شد از بنده رسید که از کلمات [illegible]   مولانا علاء الدین افتاد
[illegible] پای بوسی بنده عرض کرد که [illegible]   که او در عبادت [illegible] بوده
آنگاه حکایت فرمود که این مولانا   التحقیق حکایت دانشمند افتاد و [illegible]
علاء الدین [illegible] در [illegible] بوده   [illegible] فرمود که اگر [illegible] مشکل شد

مجلس سی و دوم
مشتمل بر سه معاملت
[illegible]

مجلس سی و سوم
مشتمل بر [illegible] معاملت
[illegible]

مجلس سی و چهارم
مشتمل بر پنج معاملت

لختی سخن در آداب و لوازم مریدان افتاد — بر زبان حکایت
که چون خدمت پیر وداع کنند بار دیگر پیش پیر نروند الّا بعد اذن او — شیخ الاسلام فرید الدین
او را علی بکر گفتندی

لختی حکایت آن علی بکر فرمود که مردی — هم از تقریر این علی بکر حکایت
بزرگ بود با برکت بارها گفتی خدایا هرگاه که — که از و شنیدم [illegible]
مرگ دهی که نه در شهید خود باشم — و در کرمان قاضی [illegible]

چهارشنبه بیست و هفتم ماه جمادی الاول سنه — از نسبت این که در حین [illegible]
ست عشر و سبعمائه سعادت پایبوس دست داد — بجا آورد و حکایت فرمود که مولانا
بنده را رسید که نماز جمعه میگذارد این بنده گفت — برهان الدین نسفی رحمة الله علیه دانشمندی
کامل حالی بود

چون این حکایت تمام شد بعد از آن فرمود — بعد از آن خواجه ذکره الله بالخیر [illegible]
که [illegible] — باب حکایت فرمود که در این روزها [illegible]
پیش شیخ الاسلام فرید الدین و شیخ قطب الدین — بود [illegible] بزرگ زاده بیامد [illegible] نام [illegible]

بعد از آن در باب — از نسبت این مباحثه حکایت — رسم شیخ بزرگ این بود
چنین [illegible] اورد فرمود — فرمود که وقتی پیری بخدمت — که هر شب بعد از افطار
که شیخ الاسلام — شیخ الاسلام فرید الدین آمد — [illegible] طلبیدی مولانا

بعد از آن چهارشنبه بیست و چهارم ماه مبارک — بعد از آن فرمود که نماز [illegible]
رجب سنه ست عشر و سبعمائه بدولت دستبوس مستسعد شد — [illegible] میگوید این بنده گفت
در روزها گذشته بنده را انگشت پای [illegible] ادی [illegible] حاصل [illegible]
شده بود و درد میکرد

بعد از آن

مجلس چهارم
[illegible]
جای مجلس [illegible]
[illegible]

بعد ازان حکایت فرمود که چون امیر المؤمنین [illegible] لختی حکایت در افتاد که بسیار کسها
عمر رضی الله عنه مسلمان شد مصطفی علیه السلام تهنیت بیامد [illegible] چنانکه [illegible] در میان افتد

[illegible] حکایت در افتاد که بسیار کس [illegible] ملایم انحکایت فرمود که [illegible]
[illegible] بودند چنانکه عیبی در میان افتد بوده است او میگفت هر گاه که

[illegible] ملایم [illegible] حکایت فرمود [illegible] گفته است بعد ازان فرمود تغیر مزاج مردم
که اگر [illegible] کنند که [illegible] بر در خانه که [illegible] [illegible] کنند [illegible] زمان است در عهد قدیم
با ایمان هم هم بوده است چون حضرت رسالت

بعد ازان خواجه ذکره الله [illegible] سه شنبه [illegible] ماه ذیقعده سنه مذکور سعادت
[illegible] فرمود که وقتی شیخ [illegible] [illegible] حکایت خواجه [illegible]
[illegible] الاسلام فرید الدین [illegible] بود که در بداؤن خفته است در افتاد فرمود

[illegible] شیخ احمد نهروانی افتاد لختی حکایت در افتاد که شیخ
فرمود که او مردی بزرگ بود احمد نهروانی مرید که بود فرمود که

لختی حکایت [illegible] فرمود که او را در میان باز حکایت خواجه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] در افتاد که او را دید [illegible]

مولانا سراج الدین حافظ [illegible] سوال کرد که [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ابلیس
انگاه در نفی اظهار کرامت فرمود که کرامت پیدا کردن کاری نیست
انگاه حکایت فرمود که وقتی ابوالحسن نوری بر دجله رسید ماهی گیری را دید

[illegible] حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] صدیق [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت سلطان [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] جامع مسجد [illegible]

مولانا ناصح الدین [illegible] [illegible] سلطان [illegible] [illegible] [illegible] بغداد [illegible]

هم ملایم این حکایات فرمود که وقتی مولانا [illegible] فرمود که این [illegible] حقوق

نسخه [illegible] بوده [illegible] خوانده بود اما [illegible]

هم [illegible] شاه [illegible] دولت در [illegible] ایام او [illegible]

با [illegible] حاصل شد سخن [illegible] افتاد فرمود که بوده است [illegible]

[illegible] وقایع [illegible] است که [illegible]

کردم چیزی با مجلس [illegible] بود که محافظت [illegible]

آنگاه فرمود که سلطان محمود [illegible]

او در خواب دید [illegible]

گفتی سخن در طریق [illegible] اعتقاد [illegible] حکایت حکما افتاد فرمود که

[illegible] فرمود که پادشاهی بود [illegible] حکیمی بود [illegible]

در [illegible] و صاحب کشف [illegible]

[illegible]

از اینجا حکایت فرمود که [illegible] آن حکیم القصه خواجه [illegible] حکایات

بود که [illegible] خلیفه [illegible] و خلیفه را [illegible]

[illegible] اعتقاد [illegible]

از نسبت [illegible] خواجه [illegible] ابو الخیر آنگاه از [illegible] نام [illegible] فرمود که

فرمود که شیخ نجیب الدین [illegible] علم [illegible]

پسر بود یکی را محمد نام [illegible] [illegible] نام [illegible] بود او را نام خوب کردی

شیخ [illegible] حکایت فرمود که شیخ شهاب الدین [illegible] بنده [illegible] گرد که شیخ
شهروردی وقتی از شیخ بازآمده بود جلال الدین تبریزی مرید شیخ شهاب الدین
[illegible] بعد او [illegible] بود فرمود که پیر او مرید شیخ ابو سعید تبریزی بوده است
[illegible] شیخ ابو سعید تبریزی [illegible] فرمود که شیخ شهاب الدین را بسیار
[illegible] شیخ جلال الدین بود بیان فرمود فتوح رسیدی و همچنان خرج کردی
[illegible] بزرگ بود و تارک دنیا [illegible] وقت وفات او [illegible] پسری داشت
یکشنبه چهاردهم ماه مبارک رمضان [illegible] علاء [illegible]
[illegible] بسعادت پایبوس رسیده شد [illegible] بنده [illegible]
[illegible] از حال او [illegible] کرد گفت [illegible] تحصیلی کرده ام [illegible] بیاورد و گفت
[illegible] این را [illegible] می [illegible]
[illegible] حکایت [illegible] که چون خلافت [illegible] صاحب
[illegible] پادشاه عراق [illegible] فرمود که [illegible]
[illegible] پادشاه عراق گرفتار [illegible] صلاحیت و زیارت بود
[illegible] از نسبت صدق و دیانت [illegible]
[illegible] اسلام و [illegible] حکایت فرمود [illegible]
[illegible] عقوبت شده بود
[illegible] بعد از آن بنده [illegible] رسید که
[illegible]

در بیان آنکه پادشاه عراق
گرفتار آمده بود و از دانایی سلامت
مانده بعد از دولت اسلام [illegible] بود

پنجشنبه یازدهم ماه ذی الحجه سنه ست عشر و سبعمائه [illegible] دولت پایبوس [illegible]

دست‌بوس میسر رسیده شد چون ایام تشریق بود و اهل روز شد پس بیکا خوردنی آورد

خلق متواتر و طعام زمان زمان می آوردند و تحفه آنگاه [illegible] گفت

آنگاه فرمود که هر کاه خبری [illegible] تحفی حکایت درویشی فرمود که [illegible]

بر اهل کار [illegible] قال [illegible] و حکایات دیگر [illegible]

پنجشنبه دوازدهم ماه مبارک شعبان از سنه [illegible] حکایت [illegible] که ابراهیم [illegible]

سنه سبع عشر و سبعمائه دولت پایبوس [illegible] دایم [illegible]

میسر شد بعد مدت هشت ماه و این مدت [illegible] رسیدی [illegible]

سبب آن بود [illegible] رفتی

چون این حکایت تمام شد حکایت رحمت [illegible] در میان بنده عرضداشت کرد که شیخ

بنده این خبر ناخوش [illegible] شنیده بود می گفت [illegible] الاسلام فرید الدین را [illegible] سحر کرده

که [illegible] سحر کرده بود [illegible] آن سحر [illegible] آمد

از بهشت [illegible] فرمود که رسول علیه السلام را [illegible] از اینجا حکایت عمر خطاب [illegible] که [illegible]

سحر کرده بودند چون معوذتین [illegible] دفع شد [illegible] که مرگ من از [illegible] رسیده است

[illegible] اینجا حکایت امیرالمؤمنین علی [illegible] بنده عرضداشت کرد که اعتقاد

عبد الرحمن ملجم [illegible] بود در باب معاویه [illegible] باید داشت

بعد از آن [illegible] حکایت [illegible] دو شنبه بیست و سوم ماه شعبان سنه [illegible] دولت

بنده [illegible] پایبوس [illegible]

[illegible] بیست [illegible]

و اغره دیگر از [illegible] مخدوم [illegible] برسانی و دعا [illegible]

بعد از این حکایت

الغرض آن [illegible] که لقا با شیخ قطب الدین
بود شیخ فرید الدین در هانسی بود

باز طرف هانسی آمد و سبب آمدن آن
بود که درین خبر شیخ در خانه حضرت شیخ قطب
الدین رسانید شخصی سرهنگا نام یکی بود

شنبه بیست سوم ماه ربیع الاول سنه مذکور
[illegible] دستبوس [illegible] رسیده شد سخن در حس[illegible]
[illegible] افتاد و بعد از آن نفس [illegible]
در همان حکایت فرمود که قاضی حمید الدین

یکشنبه غره ماه ربیع الآخر سنه مذکور
دولت دستبوس [illegible] بدست آمد سخن در حب
و عداوت دنیا افتاد بر لفظ مبارک
راند که خلق بر سه نوع است

بعد از آن حکایت فرمود که مردی
[illegible] آمد و [illegible] دیدار [illegible]
[illegible]

از آنجا از نسبت ترک دنیا سخن در [illegible]
افتاد که در کیتهل [illegible] بود یکی

سخنی حکایات شیخ شهاب الدین
[illegible] افتاد در او وقتی [illegible]
از شیخ [illegible] یافته بود

از نسبت آن همین حکایت فرمود که وقتی
من از شیخ فرید الدین خرقه یافتم از علم
خرقه [illegible] و آن [illegible] است

سخنی سخن در جمع و خرج دنیا افتاد و فرمود
که دنیا را جمع نباید کرد

در همیان یکی را مسواک فرمود
مناسب این حکایت فرمود

سخنی سخن در مکارم اخلاق انبیا افتاد فرمود
که شیخ ابو سعید ابو الخیر و بو علی سینا با همدگر ملاقات
کردند چون از یکدیگر جدا شدند بو علی صوفی را

سخنی حکایت قاضی منهاج
الدین افتاد فرمود که [illegible]
در ذکر او [illegible] روزی

بعد از آن احوال او [illegible] کردی
مناسب ذوق بود [illegible] وقتی او را در

از نسبت این تذکره حکایت شیخ
نظام الدین ابو المؤید در افتاد [illegible]

---

۲۶ مجلس [illegible]
[illegible]

مجلس پنجاه [illegible]

[illegible] قطب الدین
[illegible] حضرت
[illegible]

قاضی حمید الدین [illegible]
[illegible]
مرید حضرت [illegible]
[illegible]

[illegible]
سلطان [illegible]
[illegible]

ملاقات بو علی سینا با شیخ ابو سعید
ابو الخیر

بعد ازان فرمود که شیخ بعد از آن حکایت شیخ بهاء الدین زکریا فرمودند

بگر صوم کم افطار کردی او را صوم کمتر بودی

روز شنبه چهارم ماه شوال سنه مذکور دولت پایبوس یافتم الحمد لله حکایت فرمود که وقتی

[illegible] در محبت اطفال [illegible]

حکایتی که [illegible] رسول علیه السلام [illegible] الحمد لله حکایت فرمود [illegible]

دل حسن و حسین [illegible] بعد [illegible] خود [illegible]

روز شنبه [illegible] ماه ذی القعده سنه مذکور [illegible] سخن در [illegible] حکایت

پایبوس حاصل [illegible] بعد ازان [illegible] فرمود [illegible]

بالخیر فرمود از [illegible] منصور [illegible]

در میان سخن در اولیای حق [illegible] سوال کرد [illegible]

کمال محبت [illegible] الحمد لله فرمود [illegible] نعمت و [illegible] مقام [illegible]

روز شنبه دهم ماه ربیع الاول سنه ثمان عشر و سبعمایه بعد ازان بزرگ حکایت

دولت پایبوس حاصل آمد سخن در فضیلت دیگر کف از ظلم او که [illegible]

حلم افتاد فرمود [illegible] بحلم موصوف [illegible]

بعد ازان [illegible] بالخیر فرمود که بنده [illegible]

میان صحابه ابوبکر صدیق بحلم منسوب بود [illegible]

الحمد لله حکایت فرمود که شیخ الاسلام الحمد فرمود که چون وقت رفتن شیخ

فرید الدین بعد از هفته بخدمت [illegible] شیخ قطب الدین نزدیک شد

الغرض ان

مجلس [illegible] چهل و دوم

[illegible]

مجلس چهل و سوم

[illegible] حضرت معروف

[illegible]

مجلس چهل و چهارم

[illegible] در خانه خود در حجت [illegible] شیخ باشد [illegible] چگونه است

بعد ازین مجلس یکی از مریدان بیامد و عرضه داشت که در خانهٔ بنده پسری متولد شده [illegible] از ذریت [illegible] فرمود [illegible] وقتی از شیخ [illegible] بنده می [illegible]

شنبه بیست و ششم ماه رجب سنه مذکور دولت [illegible] دست [illegible] بنده را [illegible] در دل بود تحقیق آن [illegible] پرسیده و آن حدیث این بود که [illegible] [illegible] حکایت [illegible] که [illegible] فرمود که [illegible]

سه شنبه سیوم شعبان سنه مذکور سعادت دست بوس [illegible] رسیده شد حکایت [illegible] افتاد بنده عرضه داشت که بعضی علما در [illegible] بنده عرضه داشت که [illegible] فرمود که [illegible]

بعد از آن حکایات مولانا [illegible] بود بعد از آن حکایت [illegible] بعد از آن [illegible] افتاد [illegible] وقتی [illegible] در [illegible]

بعد از آن [illegible] بعد از آن [illegible] فرمود که شیخ فرید الدین [illegible]

دوشنبه پانزدهم ماه رمضان سنه مذکور بدولت [illegible] آنگاه فرمود [illegible] رسیده [illegible] بخدمت رسالت صلعم [illegible]

آنگاه فرمود که امیر المؤمنین [illegible] در میان بنده عرضه داشت [illegible] آنگاه فرمود که شیخ ابو [illegible] علی [illegible] روزی در [illegible] ابوالخیر [illegible] خطبه گفت و حد اسراف [illegible] درخت [illegible]

[illegible] الاسراف [illegible]

هم در بزرگی شیخ نظام الدین ابو المؤید
حکایت فرمود که وقتی امساک باران شده بود
او را لازم گرفتند که دعا باران بگوید بر منبر آمد

چهارشنبه پنجم ماه جمادی الاول سنه مذکور دولت
پایبوس میسر شد سخنی در نماز افتاد بنده عرضداشت
کرد که بعد ادای فرض جای بدل میکنند این چگونه است

پنجشنبه سیزدهم ماه مذکور سعادت پایبوس بدست آمد
سخن در آن افتاد که خلق دست درویشان
می بوسند و برکت می طلبند

لختی سخن در نفس ...
فرمود که وقتی یکی از مریدان خواجه
اجل سنجری پیش خواجه آمد

لختی حکایت مردان حق افتاد فرمود که در عهد
قدیم چهار تن بودند لقب از ملک بالا در
همی آمدند از آن چهار

الغرض این بزرگان مردی عزیز بود خرها
از ابدال خند خواجه ذکره الله بالخیر لفظ
مبارک راند

یکشنبه بیستم ماه جمادی الثانی سنه مذکور سعادت
پایبوس بدست آمد چون ماه رجب نزدیک رسیده بود بنده
عرضداشت کرد که خواجه اویس قرنی عمانی که فرموده است

بعد از آن حکایت ... فرمود
که پیش از این چون من از دهلی ...
شیخ در احوال من ... این بیان ...

لختی حکایت احوال مشایخ افتاد بنده عرضداشت
که من سخنی شنیده ام و هم چنین میگویند که این کلمات

از اینجا سخن در احوال رسول علیه السلام
افتاد فرمود که مشایخ مردان حق بر حالی
که پیدا میشود

چون این حکایت تمام شد سخن در خرقه افتاد
در افتاد خواجه ذکره الله بالخیر فرمود که مصطفی
علیه السلام در شب معراج خرقه یافت

از اینجا سخن در مناقب امیرالمؤمنین علی
رضی الله عنه شد و ذکر انصاف و سخاوت
او بعد از آن فرمود که ... از و عادت ... او

... مجلس چهل و ...
... بعد ادای فرض جای بدل کردن
... مجلس چهل و ...
... دست بوسیدن ...
... مجلس چهل و ...
... [illegible] ...
کلمات خواجه ... [illegible]
خرقه شب معراج آنحضرت صلی الله علیه وسلم ... علی رضی الله عنه دادند

[illegible]

دوشنبه بیست یکم ماه ذی القعده سنه مذکور ... الکاه فرمود که چون کس بخدمت
سعادت دستبوس رسیده شد سخن در ... شیخ الاسلام فرید الدین ...
تو ... و استقامت بیعت
[illegible]

بعد از ان حکایت فرمود که ... شنبه یازدهم ماه ذی الحجه سنه مذکور سعادت
... مرید شیخ ... دستبوس رسیده شد بنده عرضداشت کرد که
... شیخ ... سیزدهم این ماه افطار کرده می شود
در میان طعام ... دوشنبه بیستم ماه ذی الحجه سنه مذکور سعادت دستبوس
آورد ... بنده حاصل شد طعام آورده بود ... بخدمت رسید
... طشت و آفتابه آورده شد

دوشنبه ... ماه مذکور شرف دستبوس ... الکاه ...
آمد ... طعام افتاد فرمود که حدیث رسول علیه السلام ... فرمود که ...
طعام ... [illegible] ... کردی بود صایم الدهر

بعد از ان حکایت ... الکاه فرمود ... از ... دوشنبه ...
ابراهیم ... فرمود که ... ولی ... از ...
... الضعیف ...
[illegible]
... آنگاه فرمود که ...
... [illegible] ...
[illegible]

دوشنبه ... ماه محرم سنه ... سعادت ...
آنگاه ... [illegible]

ایں سخن در صحبت افتاده بود انگاه فرمود که یکی را اهلیت [illegible] در زبان باشد
که هم مختلف [illegible] بزرگی بود که دنیا طلبند

انگاه بنده را عرضه داشت

انگاه فرمود [illegible] سلوک [illegible] روی [illegible] بنده بود در مجلس [illegible] عرض
[illegible] که دنیا [illegible] کرد [illegible] افتاد [illegible]

هم چنان بود که [illegible] چون این حکایات تمام شد [illegible]
[illegible] گفت که چون رسول علیه السلام [illegible]
حاتم طائی را [illegible] کرد

بعد از آن خواجه ذکره الله بالخیر [illegible] پنجشنبه [illegible] ماه رمضان المبارک [illegible]
[illegible] رسیده [illegible]
[illegible] احتیاط [illegible] افتاد [illegible] احتیاط
یا بدنی یا [illegible] شرط است [illegible] دل [illegible]

انگاه سخن در بیان افتاد که [illegible] افتاد [illegible]
[illegible] علمی [illegible] چه کند [illegible]

انگاه حکایت نقل البیان [illegible] ماه ذی القعده [illegible] دولت
[illegible] فرمود که شب [illegible] ماه [illegible] در باب اصحاب [illegible] افتاد
[illegible] رحمت [illegible] مبارک [illegible]

انگاه حکایت [illegible] خواجه ذکره الله بالخیر [illegible]
[illegible] بود حمید لقب او [illegible] رسیده بنده [illegible]
[illegible] باشد

انگاه حکایات الخواجه حمید [illegible] فرمود که چون [illegible] چراغی از روز [illegible]
ملک [illegible] بخدمت شیخ الاسلام فرید الدین [illegible]
[illegible] ارادت آورد [illegible]

[illegible]

شصت و سوم

مجلس شصت و چهارم [illegible]

[illegible]

بعد از آن از خواب [illegible] چهارشنبه شانزدهم ماه ربیع الآخر سنه مذکور دولت
حکایت فرمود [illegible] و [illegible] پس [illegible]
بیدار شدم [illegible] افتاد فرمود که یکی از شیخ جلال الدین [illegible]

از سبب این [illegible] یکشنبه یازدهم ماه جمادی الاول سنه مذکور دولت [illegible]
[illegible] سبب [illegible] افتاد [illegible]
[illegible]

بعد از آن حکایت فرمود که یکی از [illegible] در [illegible]
[illegible] صاحب [illegible] در [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] فرمود که [illegible] پنجشنبه [illegible] دوم ماه جمادی الاول سنه مذکور
بود اول حال [illegible] بدولت پای بوس رسیده [illegible]
[illegible] افتاد فرمود [illegible]

[illegible] جمعه [illegible] ماه جمادی الاول سنه [illegible]
[illegible] پای بوس رسیده [illegible]
[illegible]
[illegible] الله [illegible] حکایت فرمود [illegible]

[illegible] در [illegible] افتاد [illegible] خواجه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

شنبه بیست و نهم ماه مذکور سعادت [illegible] از نسبت این روز سخن در جمعه
و شنبه [illegible] سخن در فضیلت صوم افتاد افتاد فرمود که [illegible]
و این حدیث [illegible] للصائم فرحتان فرحة عند الافطار [illegible] است چنانکه پیغمبر علیه السلام
و فرحة عند لقاء الجبار فرموده است

الحمد [illegible] سخن در [illegible] افتاد که رسول علیه السلام پنجشنبه [illegible] ماه [illegible]
بسیار [illegible] و [illegible] فرموده است [illegible] بسعادت [illegible]
[illegible] باشد در عصمت [illegible] افتاد فرمود [illegible]

از اینجا سخن در توبه و [illegible] افتاد در صحت این قول [illegible]
فرمود که [illegible] آن است که [illegible] [illegible]
شده باشد و تائب آن است فاضلتر از تائب [illegible]
[illegible] شده باشد و [illegible] که تائب فاضلتر از [illegible]

[illegible] حکایت [illegible] افتاد و [illegible] از [illegible]
در [illegible] حکایات فرمود که [illegible] علیه السلام [illegible] [illegible]
[illegible] سالی [illegible] لقائی تمام [illegible]

[illegible] سخن در [illegible] افتاد [illegible] حکایات [illegible]
[illegible] افتاد و [illegible] حکایات [illegible]
[illegible] فرمود که [illegible]

[illegible] حکایت [illegible] سخن در [illegible] افتاد [illegible]
[illegible] افتاد فرمود [illegible]
[illegible] حکایت [illegible]
[illegible] علیه السلام [illegible] در باب [illegible] افتاد [illegible]
در [illegible]
[illegible] بود

بعد از آن

مجلس بیست و [illegible]

مجلس [illegible]

[illegible]

مجلس [illegible]

پنجشنبه نهم ماه مبارک رمضان عمت میامنه [illegible] بعضی حکایت فرمود

سنه تسع عشر و سبعمائه شرف دستبوس میسر شد ذکر شیخ [illegible] [illegible] در ری

شد [illegible] ملتان بود و از حال او آوازه شیخ الاسلام فرید الدین [illegible]

اطراف [illegible] استطلاع می فرمود اعتقاد [illegible] داشت

[illegible] حکایت شیخ بهاء الدین زکریا دیگر فرمود که مردی [illegible] بود در ملتان

[illegible] فرمود که دانشمندی [illegible] که او را [illegible] ذکر او بسیار شد

از آنجا آمده بود شیخ بهاء الدین زکریا [illegible] رفت

[illegible] حکایت [illegible] نقل شیخ بهاء الدین زکریا از آنجا فرمود [illegible] بود که در آن

[illegible] فرمود که [illegible] فریدی نام [illegible] [illegible] این شیخ بزرگ در حیات بودند

از اینجا حکایت شیخ سیف الدین [illegible] کرد او سماع

[illegible] فرمود که [illegible] او چنین بود [illegible] فرمود از [illegible] ولی همچنین

بعد از آن از حال [illegible] او سه شنبه بیست و هشتم ماه رمضان [illegible]

حکایت فرمود که مردی [illegible] دولت دستبوس [illegible] احمد [illegible]

[illegible] در خواب دید [illegible] خواجه [illegible] رحمة الله [illegible]

[illegible] بعضی حکایت فرمود که یکی از اینجا حکایت شیخ بهاء الدین زکریا [illegible]

[illegible] شیخ الاسلام فرید الدین [illegible] که یکی [illegible] سلام [illegible] سلام

[illegible]

[illegible] خواجه [illegible] [illegible] گفت که وقتی [illegible]

حکایت [illegible] شیخ بهاء الدین [illegible] حاجت [illegible] شیخ [illegible]

[illegible] رحمة الله علیه [illegible] فرمود که [illegible]

سه شنبه دوم ماه شعبان سنه
سبع عشر و سبعمائه دولت
دستبوسی حاصل شد سخن
در باب بنده [illegible] افتاد که اهل
[illegible]

شیخ حکایت در روشنی افتاد که شیخ الاسلام فریدالدین
ایشان را خلافت فرموده بود در لفظ مبارک راند که
یکی از ایشان درویشی بود که او را عارف گفتندی

بنده [illegible]
عرض داشت کرد [illegible]

مولانا اسمعی حکایت فرمود که در ذوق شاعری
بود وقتی او و خواجه حسن [illegible]

از اینجا حکایت مردمانی افتاد که خود را در پای بزرگان و پیران جای خواهند
بحکمت دفن انگاه حکایت فرمود که در بداون بزرگی بود او را مولانا
سراج الدین [illegible] گفتندی [illegible] رفت

باب پنجم در فهرست [illegible] مشتمل است بر [illegible] مجلس

یکشنبه [illegible] ماه [illegible] سنه [illegible]
و سبعمائه [illegible] بنده را
[illegible]
احیاء العلوم [illegible]

الکاه [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] خواجه [illegible]
[illegible] فرمود [illegible]
[illegible]
[illegible] شیخ
عرض [illegible] الاسلام فریدالدین [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
و پشیمان شده

شیخ عارف
[illegible]
شیخ [illegible] نمود

بخش

یکی از حاضران گفت همدرین روزها بعضی از درمیان بنده عرضداشت
درویشان ایستاده اند در مجمعی که چنگ کرد که صاحب مرصاد درین
در باب وزایر بود قصها کرده اند باب رسالتی نوشته

باز بنده عرضداشت کرد که اگر علما در پی حکایت فرمود که وقتی معلم را
باشد بحث کنند و در نفی سماع سخنی گویند چگونه باید مسکوت جماعتی از علما افتاد اگر بود
[illegible]

باز بنده عرضداشت کرد که بنده دوشنبه دهم ماه ذیقعده سنه مذکور دولت دستبوس
این طایفه را که منکر سماع اند چگونه جواب دهد میسر شد سخن در جماعتی افتاد اگر بیمار شوند البته
تا ممکن است طاعت و حضور خود نمی گذارند

در این باب حکایت فرمود که بزرگی الحمد لله فرمود که اعرابی بحضرت رسالت احمد
بر لب [illegible] اورا رحمت علام شد صلی الله علیه وسلم و ایمان آورد بعد از چند گاه

الحمد لله خواجه ذکره الله بالخیر فرمود که دوشنبه دوم ماه ذیحجه سنه [illegible] عشر و سبعمائه
فردای قیامت [illegible] سعادت دستبوس بدست آمد در روی جوانی
چندانی [illegible] بود که هیچ خلایق [illegible] نسبتی بود وقت [illegible]
[illegible] رفت

بعد از آن فرمود که وقتی رسول صلی الله علیه وسلم بعد از آن بنده عرضداشت
صحابه [illegible] کرد که [illegible] که بلند میگوید
[illegible] شنیده که گفته اند

پنجشنبه بیست و ششم ماه ذیحجه سنه مذکور دولت
الحمد لله فرمود که صحابه که [illegible] دستبوس میسر شد سخن در جواب و سلام افتاد فرمود
قرآن خواند [illegible] که [illegible] آدم را چون خدای تعالی بیافرید
[illegible] معلوم کرد

فصل ۴ مجلس چهارم مشتمل بر پنج عدد حکایت

لختی بعضی [illegible] دنیا افتاده در
بیان حکایت فرمود که پیغمبر
علیه السلام وقتی در سر خفته رسید

بیست و چهارم ماه شوال سنه [illegible]
سجاده و دستوری پوشیده بعد سخن در
قرآن افتاد فرمود که این دو فاتحه در رکعت دوم

لختی حکایت در آن افتاد که وردی و
طاعتی که از مشغله فوت شود گویی آن برابر
برکت است الحمد لله فرمود که یک لشکری
بخدمت شیخ بهاء الدین آمد

لختی حکایت ملازمت اوراد افتاد
فرمود که هر که چیزی تمام شود [illegible]
اگر بسبب زحمتی یا علتی و وقتی
خوانده نشود

فصل ۵ در بیان لازم گردانیدن اوراد و بیان فضیلت و فواید [illegible] مسبعات عشر که ضرور خوانند

درین باره در فضیلت مسبعات عشر [illegible]
الحمد لله فرمود مریدی بود که پیوسته مسبعات عشر خواندی
وقتی او در سرای افتاد و طایفه [illegible] برخاستند

الحمد لله فرمود که قاضی کمال الدین
جعفری که قاضی بداون بود
او را شغل بسیار بود

بیست و [illegible] ماه [illegible]
[illegible] فرمود که ابراهیم [illegible]
[illegible] در آن افتاد که [illegible]

فصل ۶ مجلس پنجم مشتمل بر [illegible] حکایت [illegible] عائشه رضی الله عنها

[illegible] حکایت فرمود الحمد لله [illegible]
[illegible] الحمد لله [illegible]

الحمد لله [illegible] جبرئیل علیه السلام [illegible]
[illegible] ابو بکر صدیق و عمر [illegible]

[illegible] در آن افتاد
لختی سخن در آن افتاد
لختی سخن در [illegible] افتاد
که خلقی [illegible]
که خلق [illegible]
[illegible]
از [illegible] کنند
[illegible]

فصل [illegible] در بیان [illegible] الصلوة [illegible]
که چگونه [illegible] شود

[illegible]

علیه ایجال حکایت فرمود که عطریه بود
قوم علم حسینی و جمالی با کمال بود رشت در آخر عمر
با نابت پیوسته ارادت به شیخ الشیوخ

سه شنبه ماه رجب سنه عشرین و سبعمائه سعادت
دستبوس میسر شد سخن در علم و دیانت قاضی
قطب الدین کاشانی افتاد فرمود که او در ملتان
بوده است و او را مدرسه بود علیحده

بعد از آن شیخ ذکره الله بالخیر فرمود همچنین
شنیده ام که روزی شیخ بهاء الدین
بدان مقام حاضر شدی

آنگاه گفت که من وقتی در کاشغر
بودم و کاردی خورد داشتم قلمتراش
آن بشکست آن را در بازار بردم

باز حکایت فرمود از آن قاضی قطب الدین
کاشانی که چون او بحضرت دهلی آمد
دفینه او را بر سرای سلطان [illegible] الدین
طلبیده شد

لختی حکایت شیخ جلال الدین تبریزی افتاد
که چون او [illegible] رسید چندگاه آنجا
ساکن بود که روزی بمصلحتی در خانه
قاضی کمال الدین جعفری

شنبه دهم ماه رجب سنه مذکور دولت دستبوس
میسر شد سخن در تحمل افتاد فرمود که معاملت خلق
با خلق سه قسم است قسم اول آن است که از [illegible]
کس به یکی یا نه منفعت رسد و نه مضرت

شنبه پانزدهم ماه شعبان سنه مذکور
دولت پایبوس حاصل شد سخن
در آن افتاد که از [illegible] کدام
خواجه ذکره الله بالخیر بر لفظ مبارک راند

پنجشنبه بیستم ماه شعبان سنه مذکور سعادت دستبوس
حاصل شد سخن در آخر صحبت افتاد فرمود که وقتی
معلمی نصیر الدین لقب بخدمت شیخ الاسلام
فرید الدین قدس الله سره العزیز المبارک آمد

الغرض چون چندی بگذشت
خواجه وحید الدین بخدمت
شیخ معین الدین سنجری بخدمت
شیخ کبیر آمد و اجازت ارادت
و بیعت طلبید

لختی سخن در دعای
اموات افتاد [illegible]

پنجشنبه [illegible] ماه شوال سنه مذکور دولت پایبوس بدست آمد
سخن در [illegible] مولانا برهان الدین بلخی افتاد حکایت فرمود

[illegible] مولانا برهان الدین [illegible]

مجلس دوازدهم
متضمن [illegible] حکایات
[illegible] قاضی قطب الدین
[illegible]

مجلس [illegible]
فوائد [illegible]
[illegible] قاضی
کمال الدین جعفری و شیخ جلال الدین
تبریزی

۱۳
مجلس سیزدهم

۱۴
مجلس چهاردهم

۱۵
مجلس پانزدهم
متضمن [illegible]

۱۶
مجلس شانزدهم
متضمن [illegible]

انگاه فرمود که وقتی صحابه نشسته بودند — بنده عرضداشت کرد که اگر کسی نماز
یکی درآمد بمجلس سلام گفت السلام علیکم ورحمة الله — نفل میگذارد و دیگری درمیرسد این معنی
وبرکاته — ترک نماز میکند و بدو مشغول شود

انگاه حکایت فرمود که وقتی شیخ بهاء الدین — بنده عرضداشت کرد که اگر کسی
ذکریا را [illegible] در دیوان [illegible] و وضو [illegible] — نماز نفل ترک کرده بتعظیم مشغول شود

بعد از آن حکایت فرمود که وقتی رسول علیه — انگاه حکایت فرمود که یکی بخدمت شیخ
السلام طعامی میخورد یکی از اولاد [illegible] یار در کار بود — شبلی آمد و گفت من مرید تو میشوم
شبلی فرمود بشرطی قبول کنم

لختی سخن در نماز جمعه افتاد بنده — در همان حکایت سلطان غیاث الدین
عرضداشت کرد که در نماز جمعه تاویلی آمده — بلبن افتاد و هم او وقت او در نماز جمعه

[illegible]شنبه [illegible] ماه جمادی الاول سنه عشرین وسبعمائه — انگاه فرمود که بالعالم اعلم
سعادت دستبوس بدست آمد سخن در نماز افتاد و در — سفیان ثوری و یک
انجمن برسر [illegible] گفت [illegible] — بزرگ دیگر باهم جمع شدند

لختی سخن در نفس مشایخ — یکشنبه هفتم ماه جمادی الاول سنه عشرین وسبعمائه
و دعای ایشان افتاد — بدولت دستبوس رسیده شد بنده عرضداشت
فرمود که یاری از مریدان شیخ — که یکی آب میخورد و دیگران دست [illegible] میداریدند

از اینجا ذکر احادیث افتاد انگاه فرمود — انگاه در فضیلت حدیث رسول
که وقتی قاضی منهاج الدین تذکیر میکرد در اثنای — علیه السلام حکایت فرمود که وقتی مولانا
تذکیر گفت — رضی الدین [illegible] نوری [illegible] شد

لختی سخن در تسلیم افتاد و در رضا دادن بقضا — [illegible]شنبه [illegible] ماه جمادی الاول سنه مذکور
انگاه فرمود که درویشی نشسته بود یکی — بدولت دستبوس [illegible] شد سخن در آن
بیامد و بر پشتی او نشست — افتاد که بعضی تایب را بعد از توبه [illegible]

[illegible] نماز نفل و [illegible]
در فضیلت نماز نفل [illegible]
[illegible] و تسلیم [illegible]
و حکایت درویش [illegible]

یالم

سخنی در عشق و شوق در دوستان پنجشنبه پانزدهم ماه مبارک ربیع الآخر سنه مذکور دولت
و غلبهٔ اشتیاق در ایشان [illegible] پایبوس رسید سخن در کشف و کرامات افتاده بود
فرمود که در راه [illegible] [illegible] حکایت [illegible]
فاطمه سام گفتندی

آنگاه فرمود که شیخ نجیب الدین متوکل را بعد از آن خواجه ذکره الله بالخیر فرمود که
[illegible] فاطمه سام [illegible] [illegible] یک وقتی [illegible] بودم [illegible]
[illegible] خواهر [illegible] [illegible] کرده و گفت [illegible]

یکشنبه سیوم ماه محرم سنه احدی عشرین و بعد از آن در باب سماع فایده
سبعمایه سعادت دستبوس حاصل شد در آن فرمود و گفت چندین چیز موجود شود آنگاه
ایام یکی از عزیزان در خلوت نشسته سماع مسموع [illegible] چندین چیز بباید
بود و ذوق سماع کلمات را گفتی بگفت مسمع و مستمع و مسموع و آلت سماع

شنبه بیست و سیوم ماه محرم سنه مذکور دولت دستبوس میسر شد بعد از ذکر [illegible]
سخن در اخلاق درویشان افتاد و معاملات [illegible] با اهل [illegible] حکایت [illegible]
فرمود که پادشاهی بود که او را [illegible] گفتندی [illegible] که از بنده در وجود آید
[illegible] شیخ سیف الدین باخرزی [illegible] بود [illegible]

[illegible] حکایت [illegible] فرمود پنجشنبه [illegible] ماه ربیع الاول سنه [illegible] دولت
[illegible] [illegible] افتاده بود [illegible]
[illegible] [illegible] وعده کرده [illegible]

دوشنبه بیست و ششم [illegible] ربیع الآخر سنه مذکور [illegible] دولت پایبوس رسید [illegible]
سخن در [illegible] امیر المؤمنین عمر [illegible] فرمود که وقتی [illegible]
او آمد و گفت [illegible] خواسته ام [illegible]

خواجه ذکره الله بالخیر چون این حکایت تمام کرد
بر لفظ مبارک راند که مولانا برهان الدین
بلخی را با وفور علم کمال صلاحیت

بعد از آن فرمود که من پیش قاضی حمید الدین
ناگوری حاضر بودم وقتی مولانا شرف الدین بحر ارجمند

بعد از آن فرمود که چون ذکر سماع شنیدن
قاضی حمید الدین بسیار خنده ... وقت
فتوی بسیار کردند

... شنبه هفتم ماه ذی القعده سنه مذکور دولت
پابوس بدست آمد سخن در اولیای حق افتاد
و رابطه ایشان با معامله خلق و ثمره آن

از نسبت این حکایت سخنی در سماع
افتاد که سماع در این شهر
قاضی حمید الدین ناگوری ... زده

بعد از آن فرمود که قاضی کبیر و قاضی حمید الدین
ناگوری و مولانا برهان الدین بلخی در مجلسی
... بیکجا می رفتند

از اینجا حکایت قاضی حمید الدین در میان
افتاد که او گفتی که من در این شهر که آمدم
بهوای قاضی حمید الدین ناگوری آمدم

آنگاه حکایت فرمود که مرد ... بزرگ بود
ابو العباس قصاب گفتندی وقتی
پدران لطفی ... گوسفندی چند در خانه بود

چون این حکایت تمام شد
بنده عرضداشت کرد که جلال
قصاب همین بود فرمود که خیر

آنگاه بر لفظ مبارک راند
که در دهلی قصابی بود از اولیای
حق نزدیک ... خلق از وی ... یافتند

بعد از آن فرمود مردی بکر
با همراهان قصاب ...
تا وقتی ... رسید

مرد دیگر بود که این
قصاب آشنایی داشت
روزی از آن مرد پرسید

چهارشنبه بیست و دوم ماه ذی القعده سنه مذکور سعادت پابوس حاصل
شد سخن در علو یاد ... بنده را سخنی در خاطر بود آن روز عرضداشت شد
آن سخن این بود

بعد از آن فرمود از ...
... است از ... سیم
در وجود ... دنیا
آنگاه حکایت کرد که ... شد
علوی ... صحیح النسب ... سید اصل بود

... حکایت دیگر فرمود
که در دیار ... علوی بود ...
او پسری متولد شد ... از روز
ماه در عقب ... بود چنانکه
رسم عوام باشد

لختی حکایات درویشان مشغول
افتاد فرمود که از ... الدین اسحق
شنودم او گفت که وقتی صوفی ... چند
شیخ الاسلام فرید الدین اجهد
در درویشی ... عزیز بود

... حمید الدین ناگوری ... زده ...
... سماع ... صاحب ...

از ذنب [illegible] این ابیات چهار شنبه چهاردهم ماه مبارک رمضان سنه مذکور

که نخوانده فرمود که شیخ [illegible] دولت پایبوس بدست آمد حکایت قاضی صلاح الدین

سیف الدین باخرزی [illegible] افتاد و ذوق تذکیر او فرمود که من [illegible] تذکیر او

برفتمی [illegible]

و بعد از آن سخن در اولیاء و ابدال سه شنبه چهارم ماه صفر سنه اثنی و عشرین

و او [illegible] بنده عرضداشت کرد و سبحانه تشرف پایبوس حاصل شد

که من بنده اکنون سخنی از مردی صوفی ذکر [illegible] کرد و بنده عرضداشت کرد که [illegible] سیدی

کو نه شنوده احمد [illegible] بود فرمود بزرگوار کسی بود

بعد از آن فرمود که [illegible] جمعه [illegible] ماه مذکور دولت [illegible] دست داد

شیخ منصور حسین حلاج بود سخن در مقام درویشان و [illegible] افتاد

رحمة الله علیه افتاد فرمود که شبی [illegible] بخانه شیخ احمد [illegible]

چهارشنبه [illegible] ماه ربیع الاول سنه مذکور سعادت از نسبت این حکایت فرمود که در

پایبوس بدست آمد از روز بنده خوردی را از او بار بخارا کودکی بود او را طالب [illegible]

برادر [illegible] بود بسبب آنکه این کودک را [illegible] یا جنی [illegible] از [illegible]

[illegible] اعلم [illegible] بود یا جن [illegible] بود [illegible]

بعد از آن حکایت شیخ سیف یکشنبه ششم ماه ربیع الاول [illegible] سنه مذکور

الدین باخرزی فرمود که او در اول دولت پایبوس بدست آمد [illegible] شیخ ابو اسحاق

حال در آنچه جوان بود شیخ را [illegible] کازرونی افتاد فرمود که او را [illegible] نام بود

دشمن داشتی [illegible] تذکیر [illegible] و ابو اسحق [illegible] از کیفیت او [illegible]

آن طایفه را بسیار بد گفتی فرمود که او جولاه بچه بود در دیهی ساکن بود

[illegible] بود [illegible] ابو اسحاق [illegible] جولاه

[illegible] مجلس [illegible]

مضمون [illegible]

[illegible] مشهور [illegible] قطب [illegible] ابدال [illegible]

۲۴ مجلس [illegible]

[illegible] شیخ منصور [illegible] حلاج [illegible]

۲۵ مجلس [illegible]

۲۶ مجلس [illegible] متضمن [illegible]

[illegible] سیف الدین باخرزی [illegible] شیخ نجم الدین کبری [illegible]

[illegible] مجلس [illegible] متضمن [illegible]

حکایت [illegible] دیگر [illegible] بود که وقتی [illegible] با [illegible] عمر
و گفت یا امیر المومنین من [illegible] از [illegible]

بعد از آن [illegible] حکایت اسلام کردن [illegible] بود
حکایت [illegible] که وقتی [illegible]
امیر المومنین [illegible] کرده بود

ابا [illegible] حکایت [illegible] افتاد و [illegible]
کرد که بارها از لفظ [illegible] شنیده ام [illegible]
که قرآن خواندن

آنگاه [illegible] گفت [illegible]
یتبعهم الغاوون یعنی [illegible]
که [illegible] خواهد [illegible] اند

[illegible] ماه جمادی الاول [illegible]
که در [illegible] حال [illegible] دست [illegible] افتاد [illegible]
علیه السلام دعا کرده است

چهارشنبه [illegible] ماه مبارک رمضان سعادت
پابوس [illegible] دست [illegible] در احوال [illegible] افتاد
بر لفظ مبارک راندند

لختی [illegible] شیخ قطب الدین
فرمود [illegible] شیخ [illegible]
برگشته اند [illegible] اللسان [illegible]

لختی حکایت شیخ محمود موینه دوز افتاد
فرمود که در زمان او هر [illegible]
خصم [illegible] شیخ محمود [illegible]

لختی حکایت شیخ الاسلام [illegible]
[illegible] که وقتی [illegible] شیخ [illegible]
[illegible]

در میان خواجه ذکره الله بالخیر [illegible] رحمت [illegible]
[illegible] عذر [illegible] بود [illegible]
[illegible] پای [illegible]

لختی حکایت خواجه [illegible]
[illegible] شیخ جلال الدین
تبریزی

[illegible] خواجه [illegible] حکایت [illegible]
که من [illegible]

لختی حکایت خواجه حکیم سنائی افتاد [illegible] شیخ [illegible]
سیف الدین [illegible] که من [illegible]
حکیم سنائی ام

از [illegible]

نخستین حکایت شیخ احمد معشوق یکی از حاضران
افتاد و فرمود که او وقتی در علی چله
سرما بیم شبی از نماز خود بیرون
آمد در آب روان و جای هلاک
بود قرار گرفت

گفت او نماز
گزاری فرمود
که ای او را
چون چند گزاردند
گفتند چرا نماز نگزارد

سه شنبه یازدهم ماه مبارک رجب سنه
اثنی و عشرین و سبعمائه سعادت دست‌بوس
حاصل شد در آن ایام امساک باران بود
از نسبت آن وقت حکایت فرمود
که وقتی در دهلی آغاز قحط بود اتفاق
کردند که شیخ نظام الدین ابو المؤید
دعای باران بخواند

نخستین حکایت دیگر هم از بزرگان
او گفت فرمود او ...
بود ... باز ...

جمعه بیستم ماه مبارک شعبان السنة اثنی و عشرین و سبعمائه
دولت پای بوس بدست آمد وقتی از خدمت
ایشان حکایت شیخ احمد معشوق استماع شده بود

تمام شد فهرست فوائد الفواد شریف
بتاریخ چهاردهم شهر ربیع الثانی ...

